Κινηματογραφικός Αστήρ

ΕΤΟΣ ΣΤ'. Ἀριθ. 6 (191) ΑΘΗΝΑΙ 10 Φεβρουαρίου 1929

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΜΑΔΡΑ

Ὁ Ἕλλην καλλιτέχνης διευθυντὴς τῆς ἑταιρίας «Ἀζαξ-Φὶλμ» ὁ ὁποῖος ἐσκηνοθέτησε τὴν ἐθνικὴν ταινίαν «Μαρία Πενταγιώτισσα» καὶ τῆς ὁποίας ἡ «πρώτη» ἀναγγέλλεται διὰ τὴν 18 τρέχοντος μηνὸς εἰς τοὺς κινηματογράφους «Ἀττικὸν καὶ «Σπλέντιτ».

ΔΡΑΧΜΑΙ 5

UNIVERSAL PICTURES CORPORATION OF NEW YORK

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΙΩΣΗΦ ΜΑΡΓΟΥΛΗΣ

ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 6

Γραμματοθυρίς 5—Ἀριθμὸς Τηλεφώνου 57—14

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΙ ΤΑΙΝΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ
ΑΙΤΙΝΕΣ ΕΣΗΜΕΙΩΣΑΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ	μὲ τὸν Ἰβὰν Μοσζούκιν
Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΤΟΜ	μὲ τὴν Μαργαρίταν Φίσσερ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΓΕΛΑ Τοῦ Β. Οὐγγώ	μὲ τὸν Κόνραδ Φάϊτ
ΕΡΩΤΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ	μὲ τὴν Λάουρα Λαπλὰντ
ΠΩΣ ΠΑΝΔΡΕΥΘΗΚΕ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ	μὲ τὸν Ρέτζιναλδ Δέννυ
CAHRLATAN	μὲ τὸν Κόνραδ Φάϊτ
COHEN & KELLYS IN PARIS	» » Ζὸζ Σίδνεϋ
THE CAT AND THE CANARY	» τὴν Λάουρα Λαπλὰντ
MIDNIGHT ROSE	» » Λύα Δὲ Πούττι
THE CHINESE PARROT	» » Μάριον Νίξον
Ο ΑΕΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ	» » Ρ. Κὴν καὶ Βαρβάραν Κὲντ

Ἡ μεγαλυτέρα ταινία τῆς ἐποχῆς Show—Boat εἰς τὴν ὁποίαν πρωταγωνιστεῖ ἡ Ἑλληνὶς καλλιτέχνις **Ἑλένη Ἀρίστη** μετὰ τῆς χαριτωμένης **Λάουρας Λαπλάντ.**

Τὰ καλλίτερα ἐπεισοδιακὰ καὶ περιπετειώδη ἔργα μὲ τοὺς γνωστοὺς πρωταγωνιστὰς **Ἔδδι Πόλο, Χοὺτ Γύψων, Τζὰκ Χόξη, Τὲδ Οὐέλς, Ἄρτ Ἀκόρδ, Οὐίλσων, Δύναμιτ** κλπ.

ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΙ ΚΩΜΩΔΙΑΙ ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία Δρ. 150.—
Ἑξάμηνος » 80.—

Ἐξωτερικοῦ Γενικῶς

Ἐτησία Δρ. 250.—
Ἑξάμηνος » 150.—

Ἀμερικῆς

Ἐτησία Δολλάρια 5.—

ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΑΡ. 6 (191)

Κινηματογραφικὸν Θέατρον

Ἑβδομαδιαία Κινηματογραφικὴ καὶ Φιλολογικὴ Ἐπιθεώρησις

Ἰδιοκτήτης—Γενικὸς Διευθυντής:
ΗΡΑΚΛΗΣ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Γραφεῖα: Σοφοκλέους 9 (Στοὰ Πάππου)
Τηλέφωνον 60-12

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Διὰ μίαν φορὰν ὁ σ ἴχος... Δρ. 7 —
Μέχρι τριῶν δημοσιεύσεων ὁ στ. » 5 —
Ἄνω τῶν τριῶν δημοσ. ὁ στίχος » 4. -
Ἡ σε ὶς ... » 500.—
Εἰς τὸ ἐξώφυλλον » 600.—

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡ. 3

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΤΑΙΝΙΑ

Σὲ ὀκτὼ ἡμέρες θὰ προόληθῇ ἡ δευτέρα ἐφετεινὴ Ἑλληνικὴ ταινία, «ἡ Ἐθνική μας ταινία» ὅπως ἀξιέπαινα τὴν ὀνομάζει ὁ κατασκευαστής της. Μὲ τὴν κρίσιν της θ' ἀσχοληθοῦμε μετὰ τὴν προβολήν της Σήμερον θ' ἀρκεσθοῦμεν μόνον νὰ γράψουμε ἕνα σχετικὸ σημείωμα ἐμπ ευσμένο ἀπὸ τὴν ἐντύπωσιν ποῦ ἐπροξένησαν αἱ κρίσεις καὶ τὰ σχόλια μὲ τὰ ὁ ποῖα τὸ Κοινὸν ὑποδέχθηκε τῆς σ ηνὲς τῆς Μαρίας Πενταγιώτισσας ποῦ προεβλήθησαν δοκιμαστικῶς στὸ Ἀττικόν.

Ἡ πλειονότης τῶν θεατῶν τίς ἐδέχθηκε μ' ἕνα ἐπιφώνημα, τὸ ἐπιφώνημα τῆς ἀνθρωποπομπίζης ποῦ ἱκανοποιεῖται στὴν περιέργεια τὴν ὁποία τῆς ἔχει κινήσει ἀπὸ καιρὸ κάτι. Πολλοὶ ἐξεφράσθησαν μ' ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴν ἔμπνευσι αὐτὴ τοῦ κ. Μ δ ᾶ, νὰ πραγματοποιήσῃ μία ταινία μ' ἐντελῶς «ντόπιο χαρακτῆρα», ἐνῶ ἄλλοι ἀπόρησαν γιατὶ ὁ ρόλος τῆς περίφημης λησταρχίνας ἀνατέθηκε σὲ μία ξένη καλλιτέχνιδα καὶ ὄχι σ' Ἑλληνίδα, καὶ τέλος, μερικὰ σνὸμπ δεσποινίδια ἐτρόμαξα βλέ ὀντα «τὶς μουστάκες» τῶν εὐζώνων, λησμονοῦντα ὅτι δὲν εἶ αι παρὰ καμμιὰ δεκαριὰ χρόνια ποῦ ἦρθε νὰτὶς «πετσοκόψῃ» τὸ μοντερνοποιητικὸ ψαλίδι τῶν νεοελλήνων φιγγαρῶν.

Αὐτὰ τὰ σχόλια ἔγιναν πρ κειμένου περὶ τριῶν μόνον σκηνῶν τῆς «Μαρίας Πενταγιώτισσας» ποῦ προεβλήθησαν δοκιμαστικὰ προχθές, σχόλια συνοδευόμενα ἀπὸ ἐπικρίσεις γιὰ τὴν πρό τινος παιχθεῖσαν ἄλλην Ἑλληνικὴν ταινίαν.

Ὁπωσδήποτε ἡ διαπίστωσις τοῦ ὅτι ὁ Κόσμος περιμένει μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον νὰ ἰδῇ τὴν πρώτη ἐφετεινὴ Ἐθνικὴ ταινία (ὑπάρχουν ἀκόμη δύο τοιαῦταὧν ἡ προβολὴ δὲν θὰ βραδύνῃ ἐπίσης), διαπίστωσις τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν κατὰ τὴν διαφήμισιν τοῦ προσεχοῦς ἀνεβάσματος τῆς «Μαρίας Πενταγιώτισσας», προδίδει περιτράνως ὅτι τὸ Κοινόν μας δὲν μένει ἀσυγκίνητο ἀπὸ παρόμοιες πατριωτικὲς προσπάθειες.

Ἓν ἄλλο ἐπίσης σημεῖον προβιβαθέτον εὐνοϊκώτατα τοὺς αὐριανοὺς θεατὰς τῆς ταινίας αὐτῆς εἶναι καὶ ἡ φιλότιμος ὅσον καὶ εὐσυνείδητος δήλωσις τοῦ κατασκευαστοῦ της ὅτι αὐτὴ δὲν ἀντιπροσωπεύει «κολοσσὸν» ἢ «ὑπερπαραγωγήν», οὐδὲ «τὸ θαῦμα τοῦ αἰῶνος», παραιτουμένου νὰ προτάξῃ τῆς «Μαρίας Πενταγιώτισσας» αὐτοκριτικὰ κοσμητικὰ τῆς πλουσίας νεοελληνικῆς ἐπιχειρηματικῆς ἐμπνεύσεως..

Ἁπλῶς, ἕνας καλλιτέχνης, ἐμόχθησε, ἐκοπίασε, καὶ ἐξώδευσεν ἐπ' ἀρκετοὺς μῆνας, γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ μία Ἐθνικὴ ταινία, τὴν ὁποίαν τόσον μετ ιοφρόνως προσφέρει σήμερον εἰς τὸ Κοινόν, ὑπηρετῶν τὴν Πατρίδα του καὶ ταὐτοχρόνως τὴν Τέχνην. Τὸ τελευταῖο θὰ τὴν ὁπισ ηρίξῃ ἀναμφιβόλως, ἀπίστευφόρον τιμῆς εἰς τὴν μνήμην τῶν πρώτων βασιλέων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν λοιπῶν προγόνων μας ποῦ ἀναζῶν εἰς τὴν ταινίαν τῆς «Μαρίας Πενταγιώτισσας», ἀδιάφορο ἂν ἡ τελευταία προφέρσται νὰ συγκινήσῃ περισσότερο τὴν λαϊκὴν κυρίως ψυχὴν ὡς ἐκ τοῦ λαϊκοῦ μᾶλλον ἐνδιαφέροντος ποῦ θὰ κινήσῃ ἡ ὑπόθεσίς της, πραγματευομένη τὴν ζωὴν μιᾶς λησταρχίνας ἀπεθανατισθεῖσαν ἀπὸ σχετικὴ μεαὐτὴν λαϊκὰ ἀναγνώσματα. Ἡ Μαρία Πενταγιώτισσα εἶναι ἕνα φίλμ «ντὲ κουλὲρ λοκάλ». Ἡ πεῖρα μᾶς ἐδίδαξε καὶ ἄλλοτε καὶ μᾶς ὑπέμνησε προσφάτως ὅτι ἡ πραγματοποίησις κοσμοπολιτικῶν ταινιῶν στὴν Ἑλλάδα εἶναι πρόωρη καὶ σχεδὸν καταδικασμένη. Ἂς ἀφήσωμε λοιπὸν σ ὴν Εὐρωπαϊκὴ παραγωγὴ τὸ προνόμιο τῆς κατασκευῆς κοσμοπολιτικῶν ταινιῶν καὶ ἂς στραφοῦμε στὸ εἶδος τῆς ὑπὸ συζήτησιν ταινίας ὅπερ καὶ παρουσιάζει περισσοτέρας πιθανότητας ἐπιτυχίας.

Ἂς ἐργασθοῦν ὅλοι οἱ κινηματογραφισταί μας μὲ αὐτοπεποίθησιν καὶ εὐσυνειδησίαν ταὐτοχρόνως, βελτιοῦντες διαρκῶς τὰς τεχνικὰς συνθήκας τῆς δυλειᾶς των, διὰ νὰ δείξουν πόσον ἐκτιμοῦν τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Κοινοῦ. Ὁ συναγωνισμὸς—ὅταν δὲν καταφεύγει εἰς ἀθέμιτα μέσα—δὲν ἠμπορεῖ παρὰ ν' ἀποβῇ εὐεργετικὸς διὰ τὸ παραγόμενον εἶδος.

Ἂς κατέλθουν λοιπὸν ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὸν στίβον τοῦ ἀγῶνος, αἱ δυνάμεις των (δηλαδὴ αἱ εἰδικαὶ γνώσεις καὶ τὰ τεχνικὰ καὶ ὑλικὰ μέτα) τοὺς ἐπιτρέπουν τὸν ἀγῶνα, ἂς ἐξακολουθήσουν τῶν μεταξὺ των συναγωνισμὸν μέχρις ὅτου, ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων φέρει τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἱδρύσεως μιᾶς σοβαρᾶς κινηματογραφικῆς Ἑταιρίας μὲ σπουδαῖα κεφάλαια, ἱκανὴν νὰ ὁπλοσυγκροτηθῇ ἀπὸ τὴν διεθνῆ ἀγορὰν ταινιῶν ὡς ἑλληνικὴ παραγωγικὴ φίρμα ἐκμεταλλευομένη παγκοσμίως τὰ φίλμ της. Οἱ Βρατσάνες, Μαδρᾶς, Γαζιάδης, Λελούδας καὶ Καμινάκης θὰ μποροῦν νὰ καυχῶνται ὅτι ὑπῆρξαν οἱ «πρωτοπόροι» τῆς ἐπιβεβλημένης πλέον Ἑλληνικῆς Κινηματογραφίας. Εἶναι καὶ αὐτὸ κάτι.

Ἶρις Σκαραβαίου

Ἀπὸ τὸ ταξείδιον τοῦ διευθυντοῦ μας

ΜΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ποία ἡ κατάστασις τῶν Ἐπαρχιακῶν κινηματογράφων. Πῶς λειτουργοῦν.—Ἡ ἀγρία φορολογία τοῦ Κράτους.—Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνιδχύσεώς των.—Ἡ ἐνοικίασις τῶν ταινιῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς προβολῆς των.—Γιατί πρέπει νὰ ὠργανωθοῦν εἰς ἀνεξάρτητον Σῶμα οἱ ἐπιχειρηματίαι τῶν Ἐπαρχιῶν.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Δὲν πρέπει νὰ τελειώνῃ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἀθηναίου ἐπιχειρηματίου εἰς τὸ νὰ ἐνοικιάσῃ ἀπ' ὅλας μίαν ταινίαν εἰς τὸν ἐπαρχιώτην διευθυντὴν κινηματογράφου. Διότι αὐτὸ δὲν φθάνει διὰ νὰ ἔχῃ ἐπικερδῆ ἐπιτυχίαν ἡ μεταξύ των αὐτὴ συναλλαγή. Καὶ ἀπόδειξις τούτου ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ ἐπαρχιακοῦ κινηματογράφου. 'Αλλὰ τί λοιπὸν χρειάζεται; Χρειάζεται καὶ ἡ ἠθικὴ ὑποστήριξις τοῦ ἐπαρχιώτου ἐπιχειρηματίου. Ἀπαιτεῖται νὰ τὸν καθοδηγήσουν εἰς τὸν δρόμον ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ἰδρύει τὴν ἐπιχείρησίν του μεχρὶ τῆς ὥρας ποὺ αἱ φωτειναὶ δέσμαι τοῦ κινηματογραφικοῦ φακοῦ θὰ ἐξαπολύσουν τὰς σκιὰς εἰς τὴν ὀθόνην. Πρέπει νὰ καθοδηγηθῇ πῶς θὰ διασκευάσῃ τὴν αἴθουσάν του, πῶς θὰ διαφημίσῃ τὸ θέατρόν του, τὰς ταινίας ποὺ θὰ προβάλλῃ καὶ πῶς θὰ κατορθώσῃ νὰ προσελκύσῃ τὸ κοινόν.

Μέχρι σήμερον ὅμως ποτὲ δὲν ἔγινε τίποτε σχετικὸν ἢ τουλάχιστον ἐδόθη κάποια ἄλλη, ἁπλουστέρα ἔστω, ἠθικὴ ἐνίσχυσις εἰς τοὺς ἐπαρχιώτας ἐπιχειρηματίας. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε αὐτὸ ποὺ παρουσιάζω ἀνωτέρω αὐτὸ ποὺ γνωρίζουν ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

***

Γύρω τοῦ 'Ηρακλείου εἰς τὴς 'Αρχάνες καθὼς καὶ λίγο μακρύτερα εἰς τὴν Σητείαν, τὸν Ἅγιον Νικόλαον, τὴν 'Ιεράπετραν, λειτουργοῦν κινηματογράφοι ἄγνωστον ὅμως μὲ τί ἀποτελέσματα.

***

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ποὺ σχετίζονται μὲ κινηματογραφικὰ ζητήματα τοῦ 'Ηρακλείου ἢ μᾶλλον τὰ κινηματογραφικὰ νέα τῆς πόλεως εἶνε καὶ ὁ κ. Α. Δελενάρδος καὶ αἱ ταινίαι του ἢ αἱ ταινίαι καὶ ὁ κ. Α. Δελενάρδος των.

Ὁ κ. Δ. Κοτσυφάκης διευθυντὴς τοῦ ἐν Χανίοις Κινηματογράφου «Ὀλύμπια» κειμένου ἐπὶ τῆς ἀριστοκρατικωτέρας συνοικίας τῆς πόλεως.

Κατέπλευσε εἰς τὸ 'Ηράκλειον «ἀθηγητὴς τῆς 'Ιατρικῆς τοῦ ἐπιστημονικοῦ 'Ινστιτούτου τῶν 'Αθηνῶν» —τὸ ξέρετε βέβαιατὸ 'Ινστιτοῦτον—κομίζων ταινίας ἐπιστημονικοῦ θέματος, οἷον ἐγχειρήσεων μεταμοσχεύσεως τοῦ Βορονόφ, παρακολουθήσεων συφιλιδολογικῶν ἐργαστηρίων καὶ ἄλλων σχετικῶν πραγμάτων ἀρκετὰ ἐνδιαφερόντων, ἐλάχιστα ἐρπόντων τὴν θέαν καὶ ἱκανοποιούντων τὴν καλαισθησίαν, εὐφραινόντων ὅμως τὰ θυλάκια τοῦ κ. καθηγητοῦ.

'Η σειρὰ ὁλόκληρος τῶν προβολῶν συνοδευομένη ἀπὸ τὰς ἀπαραιτήτους διαλέξεις ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας δι' ὃ καὶ ὁ συμπαθέστατος νεοφώτιστος καθηγητὴς ἀνεχώρησε μὲ τὰς καλλιτέρας τῶν προθέσεων ὅπως συνεχίσει τὴν περιοδείαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς νήσου.

ΑΛΛΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Μία διαδρομὴ μὲ τὸ αὐτοκίνητον μέχρι τῆς Κνωσσοῦ —λίγα χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὸ 'Ηράκλειον—μὲ πείθει πόσον δίκαιον εἶχε ὁ φίλος κ. Μαρνελάκης ὅταν μοῦ ὡμίλουσε περὶ τῶν θελγήτρων τῆς πόλεώς του. Τοποθεσίαι ποὺ ὁ μέγας τεχνίτης—ἡ φύσις ἐχάραξε μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ ὑπερόχου ταλάντου του, στεφανομέναι ἀπὸ ἕνα καταγέλαστο διαυγῆ καθαρὸν ὁρίζοντα ἐνθυμίζουν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τοῦ μακρυνοῦ καὶ χθεσινοῦ παρελθόντος τῆς νήσου.

Καὶ ἀνάμεσα εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐρείπια τῶν παλατιῶν, τῶν βωμῶν, τῶν θρόνων, τῶν ἱερῶν ὅπου ἔζησαν καὶ ἐδοξάσθησαν οἱ παλαιοὶ βασιλεῖς θαλασσοκράτορες κυρίαρχοι τῆς Μεσογείου.

'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ συμπληρώνω τὰς ἱστορικὰς γνώσεις μου. Μανθάνω ὅτι ἡ λέξις Μίνως δὲν ἦτο τὸ ὄνομα κάποιου βασιλέως, ὅπως ἄλλως τε ὅλοι πιστεύομεν, ἀλλὰ τίτλος συνώνυμος τῆς λεξεως βασιλεὺς τὸν ὁποῖον ἔφερεν ὁ ἑκάστοτε βασιλεὺς τῆς νήσου.

Βλέπω, ἀκούω, καὶ μανθάνω, μανθάνω ἀπὸ ὅλους ποὺ ἔχουν τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν ὑποχρεωτικότητα νὰ μοῦ ἐξηγοῦν, ἀπὸ τὸν κ. Μαρνελάκην, τὸν κ. Παπαντωνάκην, τὸν κ. Πολιτάκιν, τὸν κ. Λιναρδάκιν.

ΕΙΣ ΤΟ ΡΕΘΥΜΝΟΝ

'Από τὸ 'Ηράκλειον, ἕως τὸ Ρέθυμνον ὑπάρχει δρόμος (ὁ θεὸς νὰ τὸν κάμει δρόμον) ἀρκετῶν χιλιομέτρων διὰ τοῦ ὁποίου συγκοινωνοῦν ἀπὸ ξηρᾶς αἱ δύο πόλεις. 'Υπάρχει ὅμως καὶ θαλασσία συγκοινωνία διὰ τῶν ταχτικῶν ἀτμοπλοίων τῆς γραμμῆς τὴν ὁποίαν κρίνω καλλίτερον νὰ προτιμήσω ἀφοῦ μὲ πληροφοροῦν ὅτι δι' αὐτῆς τὸ ταξείδι μου θὰ διαρκέση ὀλιγωτέρας ὥρας.

Θαλασσοπνιγμένος προσαράζω μᾶλλον πορὰ ἀποβιβάζομαι εἰς τὸ Ρέθυμνον.

Ποία ἀντίθεσις μετοξὺ τῆς μικρᾶς χωμηλῆς πόλεως καὶ τοῦ μεγάλου Κάστρου. Τὰ σπίτια ἀραδιασμένα εἰς μίαν στενὴν ἔκτασιν χιλιόμετρα ὡς χιλίων πεντακοσίων μέτρων μεταξὺ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ἀποτόμων βουνῶν ποὺ περισφίγγουν ἀπὸ παντοῦ τὴν πόλιν, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἕνα μέρος τῆς θαλάσσης ὅπου ὑψοῦται τὸ μεσαιωνικὸν 'Ενετικὸν φρούριον, ἡ Φορτέτζα.

'Η ἀνεύρεσις ξενοδοχείου εἶνε καὶ ἐδῶ προβληματική. Μὲ μύρια βάσανα, μοῦ ἐξοικονομοῦν ἕνα κριββάτι σὲ ἕνα κατασκότεινο στενὸν δωμάτιον καὶ μοῦ δίνουν καὶ δύο ἄλλους συντρόφους ἐκεῖ μέσα εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἠμπορῇ κανεὶς ἐκ τῶν τριῶν μας νὰ ἀναπαυθῇ.

'Υστερα ἀπὸ μίαν μορτυρικὴν νύκτα ἀρχίζω τὴν περιπλάνησιν μου εἰς τοὺς στενοὺς δρομίσκους τοῦ Ρεθύμνου.

Κάπου, ὀπίσω ἀπὸ τὴν παραλίαν, εἰς τὸ βάθος ἑνὸς δρόμου ποῦ καταλήγει εἰς τὸ Φρούριον εὑρίσκεται τὸ «'Ιδαῖον Ἄντρον» τὸ ἀρχαιότερον κινηματοθέατρον καὶ θέατρον συγχρόνως τοῦ Ρεθύμνου μικρὸν οἰκοδόμημα ἀλλὰ ἀρκετὰ εὐπρόσωπον κτισμένον εἰδικῶς διὰ τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐκπληρεῖ.

'Η αἴθουσα εὐπρεπεστάτη ἔχει τετρακοσίας περίπου θέσεις.

Διευθυντὴς τοῦ «'Ιδαίου Ἄντρου» εἶνε ὁ κ. Ζακκάκης διευθυντὴς τῆς 'Ηλεκτρικῆς Ἑταιρείας τοῦ Ρεθύμνου.

Ἄλλο κινηματοθέατρον τοῦ Ρεθύμνου εἶναι τὸ «'Αττικόν». Στεγάζεται παραπλεύρως εἰς ἕνα τζαμὶ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ «Μεϊντανιοῦ».

Τὸ «'Αττικὸν» εἶνε ἐπιχείρησις τοῦ κ. Καλφάτου καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει ἐνοικιάσει ὁ κ. 'Ανυφαντάκης.

Καὶ τὰ δύο κινηματοθέατρα τοῦ Ρεθύμνου δίδουν μόνον νυκτερινὰς παραστάσεις καθ' ἑκάστην καὶ μίαν ἢ δύο ἀπογευματινὰς τὴν ἑβδομάδα.

Ὅπως μὲ πληροφοροῦν καὶ τοῦ Ρεθύμνου τὸ κοινὸν δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸ τοῦ 'Ηρακλείου ἴσον ἀφορᾷ τὴν προθυμίαν τῆς παρακολουθήσεως τῶν κινηματογραφικῶν ἔργων. 'Η κατανάλωσις τῶν εἰσιτηρίων εἶνε ὡς ἐκ τούτου περιωρισμένη καὶ αἱ εἰσπράξεις τῶν κινηματογράφων συνεπῶς ὀχὶ τόσον ἐλκυστικαί.

'Ακούω πολλὰ παράπονα εἰς βάρος τῶν κινηματογραφικῶν ἐπιχειρηματιῶν τῶν 'Αθηνῶν τὰ ὁποῖα ἐν μέρει δὲν εἶναι διόλου ἀβάσιμα.

—Μᾶς ζητοῦν, μοῦ λέγουν, ἐνοίκια ὑπέρογκα διὰ τὰς ταινίας. Ἔχουν τὴν ἀξίωσιν νὰ εἰσπράξουν ἀπὸ μᾶς ὅσα θὰ εἰσπράξουν καὶ ἀπὸ τὸ 'Ηράκλειον ἢ τὰ Χανιὰ σὰν νὰ εἴχαμε καὶ ἐδῶ τὴν ἴδια ἔκτασι ἐργασιῶν ποὺ ἔχουν στὶς ἄλλες μεγαλέιτερες πόλεις.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ποιὸς ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἔχουν δίκαιον; Δὲν ἐννοεῖ βεβαια κανεὶς νὰ παραχωρήσουν δωρεὰν πρὸς ἐκμετάλλευσ'ν τὴν περιουσίαν των οἱ ἐπιχειρηματίαι τῶν 'Αθηνῶν, ἀλλὰ καὶ κάποια μικρὰ ὑποχώρησις ἐκ μέρους των εἰς τὸ ζήτημα τῶν τιμῶν, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὑποστήριξιν περὶ τῆς ὁποίας γράφω ἀνωτέρω, θὰ εἶχεν ὠφελήματα καὶ δι' αὐτούς. Διότι ὅπου προάγονται καὶ ἀνθοῦν αἱ ἐπαρχιακαὶ ἐπιχειρήσεις τόσον περισσότερον αὐξάνεται καὶ ἡ κερδοφόρος πελατεία τῶν ἀθηναίων ἐνοικιαστῶν ταινιῶν.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ

'Υποστηρίζουν ὅτι ὁ χαρακτὴρ τῶν ἀνθρώπων ἔχει στενὴν σχέσιν μὲ τὸ περιβάλλον εἰς τὸ ὁποῖον ζοῦν καὶ ὅτι εἶνε κατὰ κανόνα ἀνάλογος πρὸς ἐκεῖνο.

Κάθε κανὼν ἔχει καὶ τὰς ἐξαιρέσεις του. Καὶ μία τοιαύτη ἐξαίρεσις εἶνε ἀσφαλῶς οἱ κάτοικοι τῆς Ρεθύμνου. Ὅσα θέλγητρα λείπουν ἀπὸ τὴν πόλιν των εὑρίσκονται συσσωρευμένα εἰς τὰς ψυχάς των. Εὐγενεῖς, φιλόξενοι, πρόθυμοι, περιποιητικοί, ὑποχρεωτικότατοι ἐκπολιτισμένοι τελείως.

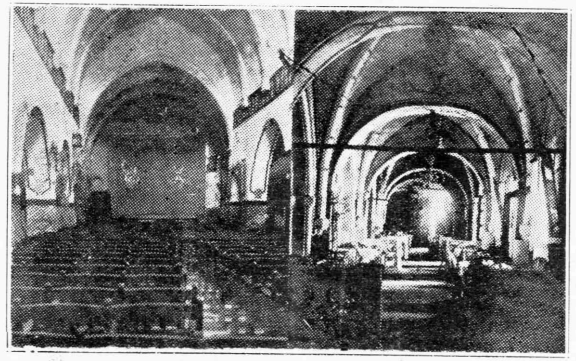

Τὸ ἐν Χανίοις κινηματοθέατρον «'Ιδαῖον Ἄντρον» τοῦ κ. Χαρ. Σπανδάγου. Δεξιὰ ἡ αἴθουσα τοῦ ἑστιατορίου καὶ ἀριστερὰ ἡ αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου.

'Από ὅσους ἤλθα εἰς ἐπαφὴν μαζύ των, ὅπως τὸν κ. Ζακκάκην τοῦ «'Ιδαίου Ἄντρου» τὸν κ. 'Ανυφαντάκην διευθυντὴν τοῦ «'Αττικοῦ» τὸν κ. 'Ανδρουλιδάκην διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «Δημοκρατία» τὸν κ. Ζουρμπάσην, τὸν κ. Μανουρᾶν ἀντιπροκριτὴν τοῦ «Κινημ. 'Ακτέρος» ἀπεκόμισα τὰς πλέον εὐχαρίστους ἐντυπώσεις.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΧΑΝΙΑ

Ἂν τὸ δὶς ἐξαμαρτεῖν δὲν εἶνε ἴδιον σοφοῦ ἀνδρὸς ἡ διὰ τρίτην φορὰν ἐπανάληψις τοῦ αὐτοῦ σφάλματος δὲν εἶνε βεβαίως οὔτε τοῦ τελείως ἀσόφου ἴδιον.

Κολακευόμενος δὲ νὰ πιστεύω ὅτι εὑρίσκομαι εἰς τὸ μέσον τῶν δύο αὐτῶν πνευματικῶν καταστάσεων καὶ πικρὰν πλέον πεῖραν ἔχων συγχρόνως τῶν περιποιήσεων τῶν χρηστικῶν θαλασσῶν ἔλαβον τὴν διὰ ξηρᾶς πρὸς τὰ Χανιὰ ἄγουσαν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Κρήτης κατόπιν πολλῶν περιπετειῶν καὶ ἀτυχημάτων τοῦ μεταφέροντος ἡμᾶς αὐτοκινήτου. Ὅλα αὐτὰ ὅμως ἦσαν μηδαμινὰ ἐν συγκρίσει μὲ τὸ μαρτύριον τῆς θαλασσοταραχῆς ἂν ληφθῇ μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν ἔλειψαν καθ' ὁδὸν καὶ οἱ παρήγοροι ὅμοι ὅπου μεταξὺ δύο κονιὰκ καὶ μιᾶς θελκτικῆς συνομιλίας μὲ τοὺς εὐχάριστους συνταξειδιώτας, αἱ ἀτελείωτοι ἐπισκευαὶ τοῦ αὐτοκινήτου συνεπληροῦντο χωρὶς νὰ αἰσθανόμεθα τὴν ἀνίαν τῆς ἀναμονῆς.

ΑΛΛΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

Εἰς ἕνα παλαιὸν τζαμὶ τοῦ ὁποίου οἱ θόλοι καὶ οἱ πανύψηλοι τοῖχοι ἀπήχουν ἄλλοτε τοὺς ὕμνους τοῦ μουεζίνη πρὸς τὸν προφήτην, κάποιος ἐπιχειρηματίας τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι συνώνυμον σχεδὸν μὲ τὴν λέξιν κινηματογράφος—ὁ κ. Χ. Σπανδάγος— ἐσπατάλησεν ὅλην του τὴν ἰδιοφυΐαν, τὸ καλλιτεχνικὸν γοῦστο καὶ τὴν καλαισθησίαν διὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ ἕνα κέντρον πράγματι ἄξιον κάθε κοσμητικοῦ χαρακτηρισμοῦ.

Αἴθουσα κινηματογράφου μὲ χιλίας περίπου θέσεις αἴθουσα χοροῦ, εὐρυτάτη, πολυτελέστατα ἐπιπλωμένη, αἴθουσα σφιρισιηρίων, ρεστωρὰν καὶ κομψότατον μπὰρ ἔχουν ὅλα συγκεντρωθῆ εἰς τὸ παλαιὸν κτίριον τοῦ ὁποίου ὁ παράδοξος ἀνατολικὸς ρυθμὸς προσθέτει ἕνα ἰδιαίτερον ὑποβλητικὸν τόνον εἰς τὴν ἐν συνόλῳ καλλιτεχνικὴν διαρρύθμισίν του.

Ὁ κινηματογράφος λειτουργεῖ μὲ ἰδίαν ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν ἠδὲ μηχανή του προβολῆς, ἐκ τῶν καλλιτέρων ποὺ ὑπάρχουν, νεωτάτου συστήματος, εἶναι ἐροδισμένη καὶ μὲ αὐτόματον μετρητὴν ταινιῶν. Καθότι ὁ κ. Σπανδάγος ἀρχαῖος γὰρ «κινηματογραφιστ - ζῆς», ἀπὸ τοῦ 1900 διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης κινηματογράφου εἶνε ἀρκετὰ ἐνήμερος τῶν «ἰδιαιτέρων» τοῦ ἐπαγγέλματος, τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ ἀποκαλυφθοῦν ἐδῶ καὶ τὰ ὁποῖα ὅμως ἐξυπηρετοῦνται ἰδιαιτέρως καὶ οὐσιωδῶς ἀπὸ τὸ προαναφερθὲν αὐτόματον ἐξάρτημα τοῦ «'Ιδαίου Ἄντρου».

Συνδιευθυντὴς εἶνε ὁ κ. Χαρίλαος Σπανδάγος, υἱὸς τοῦ ἰδιοκτήτου ἀκολουθῶν τὰ βήματα καὶ τὴν μακρὰν πεῖραν ἐκείνου, καταρτιζόμενος ἐξ «ἀπαλῶν ὀνύχων» διὰ νὰ βοηθήσῃ καὶ διαδεχθῇ τὸν πατέρα του.

Μεταξὺ τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν τοῦ «'Ιδαίου Ἄντρου» εἶναι καὶ ὁ Λουλᾶς. 'Υπόλειμμα γεννητικῆς πνοῆς ποιὸς ξέρει τίνος Κρητὸς γίγαντος ἔχει τὰς διαστάσεις ἐξαετοῦς μπεμπὲ χωρὶς αὐτὸ νὰ τὸν ἐμποδίζῃ νὰ εἶνε ὁ κεντρικὸς ταμίας— ἔτσι ἀυτοτιτλοφορεῖται—τοῦ «'Ιδαίου Ἄντρου» καὶ νὰ συνταράζῃ τὸ πᾶν γύρω του μὲ τὸ σπινθηροβόλον πνεῦμα του καὶ τὴν ὑπερεκχειλίζουσαν εὐθυμίαν του.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

Τὸ κινηματοθέατρον αὐτό, ἐπιχείρησις τῶν κ.κ. Πελεκανάκη καὶ Παττακοῦ, εἶνε ἐγκατεστημένον εἰς τὸν δεύτερον ὄροφον ἑνὸς κτιρίου. Ὁ χῶρος ἐκεῖ εἶνε κάπως ἀνεπαρκὴς καὶ διὰ τοῦτο πρὸς ἐξοικονόμισιν τῶν πραγμάτων, ὁ θάλαμος τῆς προβολῆς εἶνε τοποθετημένος κατὰ μὲν τὸ ἐν ἥμισυ ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ κινηματο-

γράφου, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον εἰς τὸν ἐξώστην.

Τὸ «Κεντρικὸν» ἔχει πεντακοσίας περίπου θέσεις χρησιμοποιεῖται δὲ ἐνίοτε καὶ ὡς θέατρον ὑπὸ τῶν περιοδευόντων θιάσων.

ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ

Τὰ «Ὀλύμπια» στεγάζονται προσωρινῶς εἰς τὴν αἴθουσαν χοροῦ ἑνὸς ἡμιτελοῦς κτιρίου τὸ ὁποῖον ὅταν ἀποπερατωθῇ θὰ περιλαμβάνῃ αἴθουσαν θεάτρου ἡ ὁποία θὰ χρησιμοποιῆται καὶ ὡς τοιαύτη κινηματογράφου, τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν αἴθουσαν χοροῦ καὶ αἴθουσαν ἐστιατορίου. Ἐκτὸς τοῦ κτιρίου χῶρος χιλίων ἑξακοσίων περίπου τετραγωνικῶν μέτρων περιστοιχιζόμενος καὶ κοσμούμενος καταλλήλως θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς θερινὸν ὑπαιθριον κινηματοθέατρον.

Ἡ αἴθουσα θεάτρου καὶ κινηματογράφου θὰ εἶνε ἀρκετὰ εὐρύχωρος περιλαμβάνουσα ὑπὲρ τὰς χιλίας θέσεις καὶ ἐπὶ πλέον θὰ καλύπτεται διὰ κινητῆς στέγης ὅπως τὸ Ἀθηναϊκὸν «Διονύσια» ἀφαιρουμένης κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας.

Ὁ κ. Κοτσυφάκης εἶνε ἐκ τῶν ἐπιχειρηματιῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν φείδονται κόπων καὶ οἰκονομικῶν θυσιῶν προκειμένου περὶ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου τῶν ἐπιχειρήσεων των καὶ εἶνε πράγματι ἄξιος θαύμαστος διὰ τοῦτο ὁ δομένου ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἀνεμίχθη εἰς τὰ τοῦ κινηματογράφου.

ΟΙ ΘΕΡΙΝΟΙ

Ὑπαίθριοι κινηματογράφοι λειτουργοῦν ἀρκετοὶ κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον εἰς τὰ Χανιά, διευθυνόμενοι ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἐπιχειρηματίας τῶν χειμερινῶν κινηματογράφων.

Δὲν γνωρίζω ὑπό ποίας ἀκριβῶς συνθήκας λειτουργοῦν καὶ μὲ τί ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ κάποιο σημεῖον τῶν Χανίων, μία πλατεῖα πλησίον τῶν φυλακῶν Φυρκᾶ διασκευαζομένη εἰς θερινὸν κέντρον μὲ κινηματογράφον θὰ ἀπέφερε λόγῳ τῆς θέσεως ὅπου εὑρίσκεται εἰς ἐκεῖνον ποὺ θὰ εἶχε τὴν σχετικὴν πρωτοβουλίαν σημαντικώτατα κέρδη.

Αὐτὸ ποὺ λέγω εἶνε βέβαια μία γνώμη ἴσως ὄχι ὀρθή. Δὲν θὰ ζημιωθοῦν ὅμως τίποτε οἱ ἐπιχειρηματίαι τῶν Χανίων ἂν τὴν συζητήσουν.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Οἱ κινηματογράφοι τῶν Χανίων ἐργάζονται ἀναμφισβήτητως πολὺ καλλίτερον ἀπὸ τοὺς τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Κρήτης. Ἀλλὰ δὲν εὑρίσκονται ὅμως καὶ αὐτοὶ εἰς οὐσιώδῆ καλλιτέραν κατάστασιν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀπόψεως κερδῶν. Πρὸς τὸν πληθυσμόν των, τὸ γεγονὸς ὅτι εἶνε πρωτεύουσα τῆς μεγαλονήσου, δὲν παύουν ποτὲ νὰ εἶνε ἐπαρχιακὴ πολις εἰς τὴν ὀπτικὴν ἡ κίνησις δι' ὅλας γενικῶς τὰς ἐργασίας εἶνε περιορισμένη.

Ἀνιξαρεὶ ὡς τῶν ἄλλων ἀφορμῶν ποὺ παραμολύουν τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν Χανίων ὑπάρχει καὶ ἡ βαρυτάτη φορολογία των ἡ ὁποία ἀποροφᾶ τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν ἐσόδων των.

Γενικῶς ἡ φορολογία τῶν κινηματογράφων εἶνε ὑπέρογκος. Καὶ οἱ Ἀθηναϊκοὶ κινηματογραφικοὶ ἐπιχειρήσεις στενάζουν ὑπὸ τὸ βάρος της παρ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς ἀκτῖνος τῶν ἐργασιῶν των. Πῶς νὰ ζήσῃ τότε μία ἐπαρχιακὴ ἐπιχείρησις τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι καταναγκασμένοι εἶνε περιωρισμένοι ὅταν ἐφαρμόζεται καὶ δι' αὐτὴν ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὁ αὐτὸς ποὺ ἰσχύει διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς πρωτευούσης;

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ζήτημα τῆς φορολογίας δὲν εἶνε ὑπόθεσις μόνον τῶν Χανίων. Εἶνε ὅλων γενικῶς τῶν ἐπαρχιῶν, ὅλων τῶν ἔξω τῆς πρωτευούσης κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ὁποίων τὴν ὕπαρξιν ὑποσκάπτει ἡ ἀψυχολόγητος καὶ οὐσιαστικῶς ὄχι ἐπωφελὴς δι' αὐτὸ φορολογικὴ τακτικὴ τοῦ Κράτους.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΟΔΟΝ

Ἐντυπώσεις, παρατηρήσεις, κρίσεις, περιπέτειαι, συνομιλίαι, ἐπεισόδια ἀπὸ τὸ πρῶτον μέρος τῆς περιοδείας μου παρατίθενται κατὰ σειρὰν χρονολογίας καὶ κατὰ σειρὰν ἀναμνήσεως.

Τὸ γενικὸν συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο κανεὶς ἐξ ὅλων αὐτῶν τὰ ἐξαγάγῃ εἶνε ὅτι ἡ κυριωτέρα ἀφορμὴ διὰ τὴν ὁποίαν αἱ κινηματογραφικαὶ ἐπιχειρήσεις τῶν ἐπαρχιῶν δὲν δύνονται νὰ εὐημερήσουν καὶ νὰ λύσουν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ τόσα ζωτικώτατα τῶν, εἶνε ἡ ἔλλειψις συστηματικῆς ὀργανώσεως αὐτῶν, ἡ ἔλλειψις κάθε δεσμοῦ μεταξύ των, κάθε πραγματικῆς μεταξύ των ἀλληλεγγύης.

Κάθε ἐπαγγελματικὴ τάξις, ἐργατικὴ ἢ ἐμπορική, ὀργανοῦται καὶ συνασπίζεται εἰς συλλόγους καὶ σωματεῖα διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκει καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπιτυγχάνει τὴν ἱκανοποίησιν τῶν συμφερόντων. Διατί οἱ ἐπιχειρηματίαι τοῦ κινηματογράφου νὰ μὴ ἀκολουθήσουν καὶ αὐτοὶ τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων;

Ἡ σύμπηξις ἑνὸς σωματείου, μιᾶς ὀργανώσεως, καθαρῶς ἰδικῆς των, ἀνεξαρτήτου τελείως τῆς Π. Ε. Κ.—ἡ ὁποία οὐσιαστικῶς δὲν εἶνε παρὰ ἕνωσις τῶν ἀθηναίων ἐπιχειρηματιῶν—θὰ τοὺς παρουσιάσει ὡς μίαν πραγματικὴν δύναμιν ἡ ὁποία ἔχουσα ὅλον τὸ ἀπαιτούμενον κῦρος θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ δράσῃ ἐπωφελῶς διὰ τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτήν.

Τὸ εὐχάριστον ἐν προκειμένῳ εἶνε ὅτι ἡ ἔλλειψις αὐτὴ ἠρχισεν ἤδη νὰ γίνεται αἰσθητὴ καὶ νὰ παρατηρεῖται ἡ πρώτη κίνησις πρὸς πλήρωσίν της. Ἐκ τῆς ἐπαφῆς μας μὲ τοὺς ἐπιχειρηματίας τῆς Κρήτης ἀντελήφθημεν τὴν εἰλικρινῆ διάθεσίν των διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς τοιούτου σκοποῦ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι αἱ αὐταί καλαὶ διαθέσεις ὑπάρχουν καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν. Ἀλλὰ αἱ καλαὶ προθέσεις δὲν ἀρκοῦν. Ἀπαιτεῖται καὶ πρωτοβουλία, πρωτοβουλία ἐνεργητική, θαρραλία, ἀποτελεσματικὴ ἡ ὁποία νὰ ἀναλάβῃ νὰ μεταβάλῃ τὰς καλὰς σκέψεις εἰς ὠφέλιμον πραγματικότητας.

Ὁ «Κινηματογραφικὸς Ἀστὴρ» πρωτοπόρος πάντοτε ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐκδόσεώς του, κάθε ἀγῶνος διὰ τὸ καλὸν τῆς Ἑλληνικῆς κινηματογραφίας, δὲν θὰ διστάσῃ καὶ πάλιν νὰ τεθῇ σύμμαχος καὶ σημαιοφόρος τοῦ πραγματικῶς ὡραίου τοιούτου σκοποῦ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡ. ΡΕΠΟΡΤΑΖ

— Ὁ Λοϋντβιχ Μπέργκερ, ὅστις «ἐγύρισε» στὴ Γερμανία τὴ «Φλογιαμένη καρδιὰ» μὲ τὴν Μαίνυ Κείστικνς καὶ τὸν Γκ. Φρέλιχ ἀναχωρεῖ τὴν 8ην Φεβρουαρίου ἐπιστρέφων εἰς Χόλλυγουντ.

— Τὸ ἐνστιτοῦτον ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Μάζαυκ θὰ ἀνοίξῃ ἐν Πράγᾳ κινηματογράφον, ὅστις θὰ παίζῃ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀποκλειστικῶς κουλτουριστικὰ φίλμ.

— Ἡ Σωνερμὰν μετὰ τῆς Παραμάουντ θὰ ἐκδώσουν ἀπὸ κοινοῦ τὸ φίλμ «Ἡ Παρισινή».

— Σοβιετικαὶ κινηματογραφικαὶ ἑταιρεῖαι μᾶς πληροφοροῦν ὅτι θὰ ἐδώσουν καὶ αὐταὶ κατὰ τὴν νέαν περίοδον ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀμιλούντων φίλμ.

— Κατὰ τὸ 1928 παρήχθησαν ἐν Γερμανίᾳ 808 κουλτουριστικὰ φίλμ ἐκ τῶν ὁποίων 112 ὑπὸ τῆς U.F.A. Τὸ συνολικὸν μῆκος αὐτῶν εἶναι 455 χιλ. μέτρα.

CINEMA
Romanikòn Kinematografikòn Periodikòn
Bulevard Elisabeta 14. Bucarest (Roumanie)

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ «ΣΠΛΕΝΤΙΤ»

ΟΙ ΛΗΣΤΑΙ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

Πρωταγωνιστοῦν Λοΐπε Βελὲζ καὶ Ρόνυ Ὀλ Ρόκ

Ἕνας νέος ἀξιωματικὸς ὁ Γεώργιος Μαυρίδης ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Παρισίοις Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἀγαπᾶ πολὺ τὸ περιπετειάζ. Ἐζήτησε λοιπὸν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν καταδίωξιν ἑνὸς περιβοήτου ληστοῦ Γιαμπάνη ὁ ὁποῖος τρομοκρατεῖ τὰ χωρία γύρω στὸν Ὄλυμπο.

Μόλις οὗτος ἀνέλαβε τὰ ἡρωϊκά του καθήκοντα ἀμέσως κατορθώνει καὶ ἐλευθερώνει ἀπὸ τὰ χέρια τῶν λῃστῶν ἕνα κορίτσι, τὸ ὁποῖον ὅσον καὶ νὰ προσπαθῇ δὲν κατορθώνει νὰ τὸ ἀπομακρύνει ἀπὸ κοντά του ἀφοῦ ἐννοεῖται προηγουμένως συμβοῦν πολλὰ ἐπεισόδια.

Ὁ Λοχαγὸς ἀρχηγὸς τοῦ καταδιωκτικοῦ ἀποσπάσματος ἀρχίζει νὰ ἐνοχλῇ πολὺ τὸ κορίτσι. Σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ θέλει διὰ τῆς βίας νὰ φιλήσῃ ἡ μικρούλα, ὁ Μαυρίδης τὸν κτυπᾶ καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ τὸν σκοτώνῃ καὶ φεύγει μαζὶ μὲ τὴν μικρούλα. Τὸν συλλαμβάνουν ὅμως οἱ λῃσταί. Τὴν μικρὰν τὴν ὁποίαν ἔχει μαζὶ του τὴν παρουσιάζει ὡς γυναῖκά του διὰ νὰ τὴν προφυλάξῃ ἀπὸ τὶς ἐνοχλήσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς συμμορίας. Εἰδοποιεῖ τότε μὲ τὸ ἀλογό του, τὸ ὁποῖο μόνο γυρίζει πίσω, τὸ ἀπόσπασμα τῆς καταδιώξεως, ὅτι οἱ λῃσταὶ σκοπεύουν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ μιᾶς ἐφοδιοπομπῆς.

Ὁ ἀρχιλῃστὴς ὁ ὁποῖος ἔχει πιπρὰν πεῖραν τῆς ἰκανότητος τοῦ ἀξιωματικοῦ προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ κατὰ τρόπον ὥστε οἱ στρατιῶται νὰ τὸν συλλάβουν ἀντὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξὺ μένει ἀνενόχλητος μετὰ τῆς κόρης ἐπάνω εἰς τὰ ἀπόρθητα βράχια. Ὁ ἀξιωματικὸς ὅμως κατορθώνει νὰ γυρίσῃ πάλι πίσω εἰς τὴν φωλεὰν τῶν λῃστῶν ἀρκετὰ ἐγκαίρως διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ κορίτσι ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ λῃστοῦ. Μὲ ἕνα τέχνασμα κατορθώνει νὰ παραδώσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς συμμορίας εἰς τοὺς στρατιῶτας του, οἱ ὁποῖοι τὸν μεταφέρουν ὡς αἰχμάλωτον. Εὐχαριστημένος ἔπειτα γυρίζει πάλιν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις θέσιν του, ἀλλὰ ὅπως εἴπαμε δὲν κατορθώνει νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν κόρην, ἡ ὁποία ἄλλωστε φαίνεται νὰ τοῦ ἀρέσῃ καὶ ἀρκετὰ ὥστε νὰ τὴν κάμῃ καὶ γυναῖκα του.

ΕΝΑ ΓΙΓΑΝΤΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΟΥΝΙΒΕΡΣΑΛ

Τὸ στούντιο τῆς Οὐνιβερσὰλ κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1928 ἦσαν πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου 1927. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1928 ἡ παραγωγὴ ἦτο τοιαύτη ὥστε ἡ βιομηχανία τῶν ταινιῶν παρουσίασε μίαν ὄψιν καθ' ὁλοκληρίαν νέαν. Μία ἀπὸ τὰς πλέον σημαντικὰς ἐπιχειρήσεις ἦτο ἡ κατασκευὴ τριῶν σκηνῶν δοκιμῆς ἤχου μία τῶν ὁποίων εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἐξ ὅσων ἕως τὰ τώρα ἐπραγματοποίησαν διὰ τὴν ὁμιλούσαν ταινίαν. Ἔχει μῆκος ἑκατὸν πεντήκοντα πόδας. Ἐξ ἄλλου ἡ κατασκευὴ αὐτῶν τῶν τριῶν σκηνῶν αἱ ὁποῖαι ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὰ φίλμ. «Ἐρρῖκος ὁ Μεγάλος», «Show Boat», «Lonesome» καὶ «The Last Warning» ἐπραγματοποίησαν περισσοτέρας τῶν τεσσαράκοντα διαφορετικὰς καλλιτερεύσεις.

Τὸ πρόγραμμα διὰ τὸ 1929 δὲν ἐπεκτάθη, θὰ περιλάβῃ ὅμως ὁμιλούσας ταινίας μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἀπὸ τὸ 1928 δεδομένου ὅτι ἡ ζήτησις αὐτοῦ τοῦ νέου εἴδους ταινίας ὁλονὲν αὐξάνεται.

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Τὸ νεώτατο φίλμ τῆς Λίλιαν Χάρβεϋ φέρει τὸν τίτλον «Τὸ μοντέλλο τοῦ Μονπαρνάς», σκηνοθετεῖ δὲ ὁ Βίλχελμ Τίλε. Ἔκδοσις ἐννοεῖται U. F. A.

—Ὁ Βολκὼφ σκηνοθετεῖ διὰ τὴν ἰδίαν ἑταιρείαν τὸ «Χατζῆ Μουράτ».

—Ὑπὸ τῆς Οὕφα προσελήφθη ὁ Χοῦμπερτ, ὅστις ἐπεδίασε τὰ κοστούμια τῆς Γκάρμπο, τῆς Ντάγκλας στὴν «Οὐγγρικὴ ραψωδία» καὶ τῆς Χέλμ ἤδη «στὰ θαυμαστὰ ψεύδη τῆς Νίνας Πέτροβνας.

—Ὁ ἔκπτωτος διάδοχος τοῦ Μαυροβουνίου, Ντανίλο, ἤγειρε ἀγωγὴν ἐναντίον τῆς ἑταιρείας ποὺ παρήγαγε τὴν «Εὔθυμη χήρα» διότι λέει συκοφαντεῖται καθαρὰ αὐτὸς καὶ ζητεῖ πρὸς τοῦτο ἱκανοποίησιν 500 χιλ. γαλλικῶν φράγκων. Ἡ ἑταιρεία ἀνέθεσεν εἰς τὸν Ρομπὲρ, περίφημον γάλλον δικηγόρον τὴν ὑποστήριξιν τῶν δικαίων της.

— Κατὰ τὸ 1928 παρήχθησαν ἐν Ἰταλίᾳ 30 φίλμ

—Στὴ Φιλλανδία εἰσήχθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 364 ἀμερικανικὰ φίλμ, 133 γερμανικά, 18 γαλλικά, 16 σουηδικά. Ἡ τοπικὴ παραγωγὴ ἀντεπροσωπεύθη ἀπὸ 25 φίλμ.

— Ὁ Κόνραντ Φάϊντ ἐπιστρέφει εἰς Βερολῖνον διὰ νὰ παρασταθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὴν πρεμιέρα τοῦ φίλμ του «Ὁ ἄνθρωπος ποὺ γελᾶ».

—1500 κόπιες φίλμ ἐν Τουρκίᾳ γίνονται μὲ τοὺς νέους τίτλους, δηλ. τῶν λατινικῶν, ἀντὶ τῶν ἀραβικῶν στοιχείων.

—Ἡ κινηματογραφικὴ κίνησις τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν.

Ἔτη	Ἀμερική	Γερμανία	Ἀγγλία	Ἰταλία
1928	313	122	23	7
1927	368	91	8	10
1926	444	33	2	14
1925	577	29	7	13
1924	589	20	8	9

—Ἡ Καμίλλη Χόρν προσελήφθη εἰς τὴν «Fox» θὰ πρωταγωνιστήσῃ δὲ εἰς τὸ φίλμ« The Lady from Hell».

—Τὸ φίλμ τῆς Γκάρμπο «Ἡ θεία γυναῖκα» παίζεται στὸ «Γκλόρια Πάλαστ» τοῦ Βερολίνου διὰ δευτέραν ἑβδομάδα μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

— Ἡ Παραμάουντ ἑτοιμάζει ἕνα σπουδαῖο φίλμ «Τὸ ρωσσικὸ μπαλλέτο», πρωταγωνιστεῖ δὲ εἰς αὐτὸ ἡ Ὄλγα Μπακλάνοβα, περὶ τῆς ὁποίας ἠσχολήθη πρό τινος ὁ «Κινηματογραφικὸς Ἀστήρ».

—Το νέο φίλμ τοῦ Ντούγκλας Φαίρμπανκς εἶνε τὸ «Σιδηροῦν προσωπεῖον».

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

ΤΣΑΡΟΣ ΚΑΙ ΡΑΣΠΟΥΝΤΙΝ

(Μῆκος μέτρα 2750—Πράξεις 7)

Προεβλήθη εἰς τὸ «Σπλέντιτ»

Εἶναι ἡ τρίτη κατὰ σειρὰν ταινία ποῦ ἀναπαριστᾶ τὴν ζωὴν τοῦ διοβοήτου Ρώσσου ἱερωμένου μὲ τὴν πολύκροτον δρᾶσιν του.

Τώρα δὲ ὁπότε ἡ ὑπόθεσις τῆς δολοφονίας του δὲν θὰ βραδύνῃ ν' ἀπασχολήσῃ τὴν Γαλλικὴν δικαιοσύνην, ἡ προβολὴ αὐτῆς τῆς ταινίας ἀποτελεῖ μιαν ἐπικαιρότητα.

Τὸ σενάριό της εἶναι ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον, καὶ ὁ συγγραφεύς του σέβεται τὰς γνωστὰς ἱστορικὰς λεπτομερείας.

Ἐκ παραλλήλου ἡ σκηνοθεσία εἶναι ἐπίσης πολὺ καλοβαλμένη, καὶ ἐξ ἴσου προσεκτικὴ εἰς τὰς ρωσσικὰς συνηθείας, κατορθώνει δὲ νὰ δώσῃ ἀρκετὰ τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν θεατὴν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς ἐν Ρωσσίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δράσεως τοῦ Ρασπουντίν.

Ἡ φωτογραφία μᾶλλον μετρία. Οἱ φωτισμοὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπιτυχεῖς.

Θίγουσα τὸ κεφάλαιον τῆς ὑποκρίσεως, ὁμολογῶ ὅτι ἡ τελευταία δὲν μὲ ἱκανοποίησε.

Ἡ Μαίρη Κίντ ὡς πριγκήπισσα Βεροντσόφ, λέγει πολὺ ὀλίγα πράγματα. Στὸ πλευρό της ὁ Βλοδίμηρος Γκαϊντάροφ δὲν εἶναι ἐπίσης περιφημος. Ἔχει μερικὰς καλὰς στιγμὰς ὅπως ἐκείνην τοῦ Νοσοκομείου, καὶ τῆς τελειωτικῆς του συναντήσεως μὲ τὴν πριγκήπισσα. Ἐν τῷ συνόλῳ της ὅμως ἡ δημιουργία του ἀπέχει τοῦ νὰ εἶναι ἱκανοποιητική.

Διὰ τὸν Γρηγόρη Σμόρα ποῦ ὑποκρίνεται τὸν Γρηγόριο Ἐφήμοβιτς Ρασπουντίν, ἀξίζει τὸν κόπο νὰ γίνῃ εὐρύτατος λόγος. Ἡ δημιουργία του αὐτὴ εἶναι τόσον σπουδαία, ὥστε θὰ ἤξιζε νὰ ἴδῃ κανεὶς τὸ φίλμ ἀκόμη καὶ μόνο γι' αὐτόν. Καὶ ἄλλοι ἐδοκίμασαν νὰ μᾶς δώσουν τὸν Ρασπουντὶν ὅπως π.χ. ὁ Μάξ Νόϋρελδ, ἀλλὰ κανεὶς δὲν φθάνει τὴν τελειότητα τοῦ Σμάρα σ' αὐτὸν τὸ ρόλο, Ἴσως γιατὶ ὁ τελευταῖος ὡς Ρῶσσος, ἔννοιωσε περισσότερο τὴν ὀθεβρὰν ἐπίδραση τοῦ διαβοήτου καλογήρου εἰς τὴν τῆς πατρίδος του, καὶ θέλησε ἐκδικούμενος τὴν μνήμην του νὰ τὸν καταστήσῃ ἀκόμη ἀπεχθέστερον εἰς τὴν διεθνῆ συνείδησιν.

Τὸ φίλμ «Τσάρος καὶ Ρασπουντὶν» ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν προοιζομένην νὰ συνεχισθῇ καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ἴρις Σκαραβαίου

ΓΕΛΑ ΠΑΛΗΑΤΣΟ

(Μῆκος μέτρα 2300—Πράξεις 8)

Προεβλήθη εἰς τὸ «Ἀττικὸν»

Καὶ προσφάτως ἀκόμη μᾶς ἐδόθη εὐκαιρία νὰ τονίσωμεν πόσον σύνηθες εἶναι τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ σεναρίου, πόσον θεατρικὸν καὶ μὲ μόνο ἴσως προτέρημα ὅτι διατηρεῖ εἰδέτι θαυμαστάς, ὥστε νὰ ἔχῃ κάποια λαϊκότητα, ὐιὰ νὰ μὴ ἐπιμείνωμεν καὶ σήμερα. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ ἄσθενὲς αὐτὸ σενάριο πορεύουε καὶ τὸν Χέρμπερτ Μπερνόν, διότι ἡ σκηνοθεσία ἂν καὶ ἀρκετὰ ἐπιμελημένη, δυσκολεύεται πάντως κανεὶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὸν δημιουργὸν τοῦ «Μπὼ Ζέστ». Νομίζω ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ καθαρὴ ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζει ἰδιαιτέρως, τὸ πρῶτον μέρος κυρίως τοῦφίλμ.

Πρωταγωνιστεῖ ὁ Λὸν Τσάνεϋ, μία ἀκόμη δημιουργία εἰς ἕνα τόσο μεγάλο ἐνεργητικό. Χωρὶς δισταγμὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο, ἴσως τὸ μόνο, προτέρημα τοῦ φίλμ. Ἡ Λορέττα Γιουν σχετικῶς συμπαθὴς καὶ ὁ Νίλς Ἄστερ δὲν ἐκαιοπιοῦν.

Ντεκὸρ καὶ φωτογραφία ἰδίως πολὺ καλή. Γενικῶς πρόκειται περὶ ἑνὸς ὀπωσδήποτε καλοῦ φίλμ, τὸ ὁποῖον κέκτηται πάντως ἀξιοσημείωτον ἐμπορικότητα. Ἐδῶ ἤρεσεν.

Ro-Ma

ΜΙΑ ΝΥΚΤΑ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Μῆκος: Μέτρα 2350— Πράξεις 6)

Προεβλήθη εἰς τὸ «Οὕφα Πάλας»

Μετὰ ἀπὸ μίαν ἀρκετὰ μακρὰν διακοπὴν ξαναβλέπομε τὴν θελητικὴν Λίλιαν Χάρβεϋ καὶ παλιν χοριτωμένην καὶ ἱκανοποιητικὴν καὶ κυρίως σ' ἕνα ρόλο ὄχι καὶ τοσο σημαντικό, ἀλλὰ ἀρκετὰ λεπτόν. Τὸ τελευταῖο τοῦτο προτέρημα παρουσιάζει γενικῶς τὸ ἔργον, παρ' ὅλον ὅτι προκειται περὶ ἑνὸς ἀτλοῦ, χωρὶς ἀπαιτήσεις, σεναρίου γύρω ἀπὸ ἕνα αἴσθημα μὲ αἰσιον τέλος ἐξ ἀφορμῆς ἑνος λάθους. Τοῦτο ὀφείλεται σχ δὸν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν σκηνοϋέτην, τὸν Λούπου Πίκ. Ὀπαδὸς καὶ αὐτὸς τῆς σχολῆς τοῦ Λούμπιτς ἐπιδιώκει καὶ τὸ ἐπιτυγχάνει σχεδὸν πάντοτε νὰ ἐκμεταλλεύεται τὰ τὰ πλέον ἀσημαντα περιστατικά, νὰ τὰ παρουσιζῇ κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον καὶ νὰ κρατῇ ἀμείωτον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θεατοῦ. Καὶ τοῦτοεἶναι πλέον ἀξιέπαινον διαν ἡ βάσις δὲν εἶναι σπουδαία καὶ ἐν τούτοις τὸ ἀποτέλεσμα ἱκανοποιητικόν.

Εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Λίλιαν Χάρβεϋ ὁ Ρόμπερ Ἴρβιν (ὡς Ἔρσκιν) ἀρκετὰ καλὸς ἐπίσης καὶ ὁ Ρόμπερ Ἔνγκλις (θεῖος). Οἱ λοιποὶ Μαὲν Νέντελ καὶ Ἴβς Νοῦκε μέτριοι. Φωτογραφία καὶ ντεκὸρ μὲ γοῦστο. Γενικῶς πρόκειται περὶ ἑνὸς εἰς το εἶδος του καλοῦ φίλμ μὲ ἀξιοσημείωτον χαρακτηρίζοντα τῆς πρωταγωνιστρίας του ἐμπορικότητος Ἐδῶ ἤρεσεν.

Ro-Ma

Ο ΕΧΘΡΟΣ

(Μῆκος μέτρα 2800—Πράξεις 9)

Προεβλήθη ὀτὸ «Ἀττικὸν»

Ὁ παγκόσμιος πόλεμος δίδει ἕνα διδακτικὸν μάθημα στοὺς φιλοπολέμους, οἱ ὁποῖοι δὲν διοτάζουν πλέον νὰ ἀναγνωρισουν τὰς ἐσφαλμένας ἰδέας των καὶ νὰ ἐπευφημήσουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὸν καθηγητήν, τὸν ἀπόστολον τῆς εἰρήνης, τὸν διδασκοντα ὅτι, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπεινὰ λείψῃ εἶναι τὸ μῖσος.Πόλεμος λοιπὸν κατ' αὐτοῦκαὶ ὄχι ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας ἢ τῆς Γαλλίας. Γύρω ἀπὸ τὴν κεντρικὴν αὐτὴν ἰδέαν καὶ τὸ ἀπαραίτητο βέβαια αἴσθημα δύο ἐξιδανικευμένων ἡρώων περιστρέφεται τὸ σενάριον, ὄχι ἀλάνθαστον, ὄχι ἐξαιρετικόν, ἀρκετὰ πάντως ἐνδιαφέρον.

Ὁ Φρὲντ Νίμπλο, ὁ σκηνοθέτης ἐξ ἄλλου προσεπάθησε νὰ τὸ παρουσιάσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτερα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἐπέτυχε. Αἱ σκηναὶ π. χ. τοῦ πολέμου εἶναι ἐξ ἴσου καλὲς μὲ τὶς ἁπλὲς μέσα στὰ ψτωχικὰ σπίτια. Ἴσως δὲν βλέπομεν τίποτε νέον, ἀλλ' ἀδιάφορον ἀφοῦ τὰ παληὰ εἶναι ἱκανοποιητικά.

Ἡ Λίλιαν Ζὶς πρωταγωνιστεῖ καὶ διαβεβαιώνει διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ὅτι εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἀθώας, παραμένει πάντοτε μονοδική. Δὲν δύνομαι ἐν τούτοις νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι ὁ ρόλος της αὐτὸς συγκαταλέγεται εἰς τοὺς καλυτέρους της καὶ τοῦτο κυρίως διότι μοῦ φάνηκε κάπου ἀνέκφραστη ἢ ὑπερβολική, ἐπαναλαμβάνω ὅμως ὅτι εἶναι καλή.

Συμπαθὴς σύντροφος ὁ Ραοὺλ Φόρμπες καὶ ὁ ὑποδυόμενος τὸν καθηγητὴν τοῦ ὁποίου μοῦ διαφεύγει ἀτυχῶς τὸ ὄνομα. Φωτογραφία καλή.

Καὶ τὸ σύνολον γενικῶς καλόν, τὸ ὁποῖον φαντάζομαι ὅτι ἀρέσει. Ἐδῶ ἐσημειωσεν ἐπιτυχίαν.

Ro—Ma

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ «ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ»

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ὁ «Τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων» εἶνε τὸ φίλμ τῆς ἐποχῆς. Περὶ τῆς ταινίας αὐτῆς ὡμίλησεν ὁ παγκόσμιος τύπος μὲ ἐνθουσιασμό, μὲ θαυμασμό, ὅπως ποτὲ δὲν ὡμίλησαν γιὰ ἄλλη ταινία. Ἡ ἐπιτυχία της εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ποὺ ἐπαίχθη ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε νὰ ἐπισκιάσῃ κάθε ἄλλην.

Ποῦ ὀφείλεται λοιπὸν ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου αὐτοῦ; Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τὸ κάνει τόσο ἐξαιρετικο; Ἡ σκηνοθεσία του; Διόλου ἐξαιρετική. Ἡ ὑπόθεσίς τόυ; Κι' αὐτὴ εἶνε ἁπλῆ καὶ στηρίζεται σ' αὐτὸ ποὺ λέμε ὅτι «τὸ ἔνδυμα κάνει τὸν ἄνθρωπο».

Ἰδοὺ μὲ ὀλίγας λέξεις ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου.

«Ἕνας θυρωρὸς ξενοδοχείου ντυμένος μὲ μιὰ πολυτελῆ λιβρέα, παύεται ἀπὸ τὴ θέσι του, ἐπειδὴ ἐγήρασε πολύ. Ὁ διευθυντής του γιὰ νὰ μὴ ὀνδιώξῃ ὅλως διόλου, τοῦ ἀναθέτει νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ W. C. Ὁ δυστυχισμένος πρώην θυρωρὸς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπομένῃ μιὰ τέτοια κατάπτωσι. Νοιώθει ὅτι δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ἐξυψωθῇ. Εἶναι πλέον ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων.

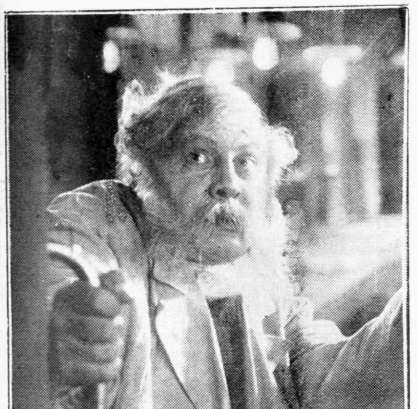

Ὁ ὑπέροχος Γιάννιγκς εἰς τὴν ἄφθαστον δημιουργίαν του «Ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων».

«Ἕνας φαντασιόπληκτος ὅμως δισεκατομμυριοῦχος ἐκκεντρικός, ἐκληροδότησε τὴν περιουσία του ὁλόκληρη εἰς τὸν τελευταῖον τῶν ἀνθρώπων, γιατὶ στὴ φαντασία του ἐκεῖνος ποὺ περνᾶ τὴς ἡμέρες εἰς τὸ νὰ καθαρίζῃ τὰ W. C. ἑνὸς μεγάρου, εἶνε αὐτὴ αὕτη ἡ κατάπτωσις τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ πρώην θυρωρὸς λοιπὸν θὰ γίνῃ τώρα ἕνας ἑκατομμυριοῦχος καὶ θὰ ξαναῖδῇ πάλιν τὸν κόσμον νὰ ὑποκλίνεται μπροστὰ στὰ πολύτιμα ροῦχα του.

Αὐτὴ εἶνε ἐν ὀλίγοις ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου. Τίποτα τὸ ἐξαιρετικὸν καθὼς βλέπεται. Τί εἶνε λοιπὸν τότε;

Ἁπλούστατο! Ὁ ἀνθρώπινος τόνος του, ἡ πρωτοτυπία του, ἡ ἐπιμελημένη σκηνοθεσία του, τὸ παίξιμο τῶν ἠθοποιῶν καὶ κυρίως ἡ μᾶλλον κατὰ τὸ μέγιστον μέρος, ὁ πρωταγωνιστὴς τοῦ ἔργου, ὁ Αἰμίλιος Γιάννιγκς, ὁ ὁποῖος ὡς θυρωρὸς εἶνε ὑπεράνθρωπος, ἀσύγκριτος.

Τὸν Γιάνιγκς τὸν εἴδαμε σὲ πολλά του ἔργα, («Γυνοῖκα Φαραώ, Τὸ λυκόφως τῆς δόξης, Ὀθέλλος, Ὅταν ἡ σὰρξ ὑποκύπτει). Ἀπὸ τὸ ἔργον ὅμως αὐτὸ ὁ Γιάνιγκς ἀνακηρύσσεται ἀπὸ τὸν παγκόσμιον τῦπον, ὁ μεγαλείτερος ἠθοποιὸς τοῦ κόσμου.

Ὁ Παρισινὸς τῦπος γράφει περίπου τὰ ἑξῆς:

«Ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων» εἶναι ἕνα ἔργον ποὺ ἀξίζει τὴν προσοχὴν μας γιὰ πολλοὺς λόγους. Ἡ ὑπόθεσίς του εἶνε ἀνθρώπινη καὶ ἡ τεχνοτροπία του ἐντελῶς θαυμαστὴ καὶ πρωτότυπη. Μιὰ ἀληθινὴ ἐκπληξις ἀναμένει τὸν θεατὴν ποὺ θὰ ἰδῇ τὸ ἔργον αὐτό. Ὑπάρχει μέσα σ' αὐτό, αἴσθημα, ἔρως, δρᾶμα, ποίησις. Ὅλα τὰ συναισθήματα τὰ συγκροτοῦντα τὴν ζωήν, συνενοῦνται στὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐξαιρετικοῦ αὐτοῦ καλλιτέχνου, τοῦ Γιάνιγκς, τοῦ ὁποίου τὸ παίξιμο εἶνε ἀσύγκριτο. «Ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων» φαίνεται στὴν ἀρχὴ σὰν κάτι πυράξενο, λόγῳ τῆς πρωτοτυπίας του. Ὅταν ὅμως ἰδῇ κανεὶς μόνον 200 μέτρα ταινίας, παρασύρεται τόσον, ὥστε χάνει κάθε δύναμιν κριτικῆς καὶ βρίσκεται στὴν ἀδυναμία καὶ νὰ συγκρίνῃ ἀκόμη τὸ ἔργον μὲ ἕνα ἄλλο ποὺ εἶδε, ἀπ' ὅσα εἶδε ἕως τώρα.

Ὁ ἀγγλικὸς γράφει ἐπίσης τὰ ἑξῆς:

«Ἔργον τιλείως ἀνθρώπινον. Ὑπὸ ἔπεψιν νοοτροπίας εἶνε ἴσως τὸ καλλίτερον φὶλμ ποὺ ἔγινε μέχρι σήμερον. Ἔργον θαυμάσιον τοῦ ὁποίου ὁ πρωταγωνιστὴς εἶναι ἕνας ἐντελῶς ἐξαιρετικὸς καλλιτέχνης.

Καὶ ὁ ἀμερικανικὸς τύπος γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων» εἶνε ἡ πλέον ἀξιοπαρατήρητος ταινία ποὺ ἐπαίχθη εἰς τὴν χώραν μας. Ταινία μεγάλη. Καὶ εἶνε μεγάλη γιατὶ ὁ πρωταγωνιστής της, ὁ Αἰμίλιος Γιάννιγκς, εἶνε μεγάλος. Νομίζομεν ὅτι σήμερον εἶνε ὁ μεγαλείτερος ἠθοποιὸς τοῦ κόσμου».

Αὐτὰ γράφει ὁ παγκόσμιος τῦπος διὰ τὴν ταινίαν αὐτήν. Ἂς σημειωθῇ δὲ ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ γράφει ὁ τῦπος Χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἕως χθὲς ἀκόμη, σχεδὸν δὲν ἐδέχοντο ἐξ ἐθνικιστικῶν λόγων, νὰ προβληθῇ γερμανικὴ ταινία εἰς τοὺς κινηματογράφους των. Ἡ γερμανικὴ κινηματογραφία πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανη διότι παρουσίασε τὸ μεγαλείτερον ἔργον τῆς διεθνοῦς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΟΝΩΝ

ΜΕΓΑ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΖΟΥΡΝΑΛ ΜΗΚΟΥΣ 300 ΜΕΤΡΩΝ

Ἡ δεσποινὶς Ἀσπασία Καρατζᾶ καὶ ἡ διὰ Παρισίους ἀναχώρησίς της.

Αἱ προκριθεῖσαι ἄλλαι δέκα.

Αἱ ἀδελφαὶ Πετρουνάκου, ἡ Δνὶς Κριεζῆ, ἡ Δνὶς Σεραγιώτη, ἡ Δνὶς Χατζηγιάννη, ἡ Δνὶς Σταυρίδου, ἡ Δνὶς Καραβέλη, ἡ Δνὶς Λόγγου, ἡ Δνὶς Αὐγῆ Πασαγιάννη καὶ ἡ Δνὶς Βάλβη.

Οἱ ἑλλανοδίκαι—ὁ πρόεδρός των.

Ἡ ταινία ἐλήφθη πρωτοβουλίᾳ τοῦ μεγάλου περιοδικοῦ μας ἡ «Εἰκονογραφημένη» διὰ τῶν συνεργείων τοῦ οἴκου «Ταινίαι Βρατσάνου καὶ Λόγγου».

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διευθυνταὶ κινηματογράφων δύνανται νὰ τὴν ζητήσουν ἀπὸ τὸν κ. Δῆμον Βρατσάνον ὁδὸς Παρασίου 30—ΑΘΗΝΑΣ.

ΑΖΑΞ-ΦΙΛΜ

ΟΔΟΣ ΛΕΣΒΟΥ ΑΡ. 32—ΑΘΗΝΑΙ

Δὲν ἀκούεται διὰ πρώτην φορὰν τὸ ὄνομα τῆς «Ἀζὰξ-Φιλμ». Ἡ «Ἀζὰξ Φιλμ» ἱδρύθη τὸ πρῶτον ἐν Βιέννῃ πρὸ ἑξαετίας, ὁπόταν ἐστάλη εἰς Ἑλλάδα ὁ σκηνοθέτης Α. Μαδρᾶ, διὰ νὰ «γυρίσῃ» τὴν ἑλληνικὴν ταινίαν, ἡ «Τσιγγάνα τῆς Ἀθήνας» ἡ ὁποία τόσον κρότον ἔκαμε ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ. Ἡ ταινία δὲν προεβλήθη ἀκόμη εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἔκτοτε ἡ «Ἀζὰξ-Φιλμ» ἐξακολουθεῖ νὰ κάμῃ ταινίας εἰς τὸ Λὸς Ἀντζελες τῆς Ἀμερικῆς.

Κατόπιν τῆς ἐπιτυχίας τῆς «Τσιγγάνας» ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ κινηματογραφικὸν στούντιο καὶ ἐν Ἀθήναις.

Ἤδη ἐτελείωσε τὸ «γύρισμα» τῆς «ΜΑΡΙΑΣ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑΣ» τῆς ὁποίας τὴν διεύθυνσιν καὶ σκηνοθέτησιν ἀνέθεσεν εἰς τὸν γνωστὸν ἐν Εὐρώπῃ ὅσον καὶ ἐν Ἀμερικῇ ὡς ἠθοποιὸν τῆς ὀθόνης καὶ σκηνοθέτην Α. Μαδρᾶ, Ἕλληνα τὴν καταγωγήν. Ὁ κ. Μαδρᾶ ὡς ἠθοποιός, ἔχει μίαν ἐξαιρετικὴν φυσιογνωμίαν, ὡς σκηνοθέτης δὲ διακρίνεται διὰ τὴν δραστηριότητά του καὶ τὸ ὀξὺ καὶ διαπεραστικὸ μάτι του εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀντίληψιν κάθε κινηματογραφικῆς ἀποδόσεως.

Ἡ «Ἀζὰξ-Φιλμ» θὰ κινηματογραφήσῃ ἔργα καθαρῶς ἑλληνικά, πρὸς τοῦτο δὲ ζητεῖ τὴν ἔνθερμον ὑποστήριξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ δύσκολον ἔργον ποὺ ἀνέλαβεν.

ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ

Ἡ «ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ» δὲν εἶναι οὔτε μύθος οὔτε ἱστορία τῆς φαντασίας, εἶναι γεγονός. Ὅταν τὰ ἀγνὰ καὶ αὐστηρὰ ἤθη καὶ ἔθιμα κυριαρχοῦσαν στὴν Ἑλλάδα καὶ ὅταν τὸ κορίτσι δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ σηκώνῃ τὰ μάτια νὰ βλέπῃ ἄνδρα, αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἔζησε καὶ ἡ περίφημη Μαρία, στοὺς Πενταγιούς. Καὶ ἄλλοι ἔγραψαν τὴν ἱστορία τῆς Μαρίας, καὶ καθένας τὴν διασκευάζει κατὰ τὴν φαντασίαν του. Ὁ Διευθυντὴς ὅμως τῆς «ΑΖΑΞ—ΦΙΛΜ» κ. Α. Μαδρᾶ, προτιθέμενος νὰ κινηματογραφήσῃ αὐτήν καὶ ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ εἶναι πολὺ κοντὰ στὴν ἀλήθεια καὶ ὄχι στὴ φαντασία, περιῆλθε μόνος του τὰ κυριώτερα χωρία τῆς Ρούμελης ἐπὶ 6 μῆνας ἐξετάζε, ρωτοῦσε νὰ μάθῃ τὴν ἀληθινή της ἱστορία, ἀνέβηκε στὰ βουνὰ τῆς Λαμίας, ἀνεκάλυψε τὰ λημέρια τῆς περιφήμης λησταρχίας, μίλησε μὲ συγγενεῖς της καὶ ἔτσι κατόρθωσε νὰ γράψῃ ἕνα σενάριο πιστό, μὲ τὴν πραγματικότητα τὴν ὁποίαν ἡ φαντασία τοῦ κινηματογράφου τὴν στολίζει μὲ τὰς τελευταίας ἀπαιτήσεις τῆς κινηματογραφικῆς ἐξελίξεως.

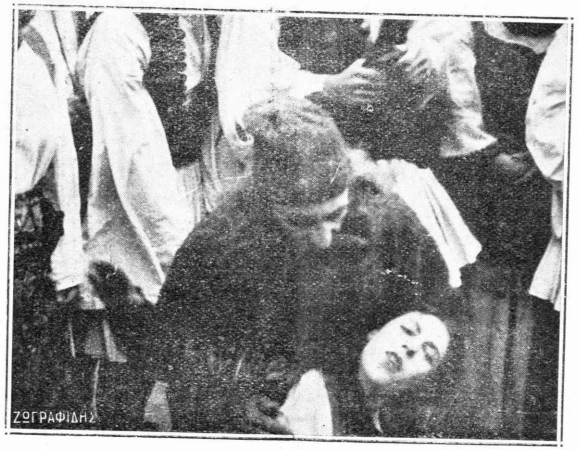

Μετὰ τὴν καταδίκην τῆς Μαρίας.

Ἡ ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ, δὲν ἦτο μιὰ κοινὴ γυναῖκα· ἦτο ἕνα πλάσμα ὑπερφυσικό, προικισμένο μὲ τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα ἀφ' ἑνὸς καὶ τὰ σκληρότερα ἀφ' ἑτέρου· ἦτο χαρακτὴρ ἀδάμαστος, ἀρρωστος, ποὺ ἔξεσπασε γοητεύων στοὺς ἄνδρας ὅταν σήκωνε τὰ μισολιγωμένα μάτια της, ἦτο τίγρις σὰν ἐκδικητὴ, σειρῆνα σὰν Ἔρωτα καὶ πιόβατο ὅταν μετανοοῦσε. Στὰ πόδια της σφάζονται τὰ παλληκάρια γιὰ νὰ κερδίσουν τὴν ἀγάπη της, ἀλλ' αὐτὴ δὲν ἀγαποῦσε κανένα γιατὶ ὁ πρῶτος ποὺ ἀγάπησε τῆς ἔκλεισε τὴν καρδιά.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ Μαρία θεωρεῖται μία ἀπὸ τὶς δυνατώτερες γυναῖκες τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀθόνης διὰ τοῦτο ἡ «ΑΖΑΞ-ΦΙΛΜ» ἀνέθεσε τὸν δυνατὸν ρόλον τῆς Μαρίας εἰς τὸν ἐπιτοῦτο ἐκ Χόλλυγουντ ἀφιχθέντα κινηματογραφικὸν ἀστέρα, τὴν ΦΡΙΤΑ ΠΟΥΠΕΛΙΝΑ, ἡ ὁποία θεωρεῖται μ' ἀπὸ τὶς καλλίτερες βάμπ τῆς τελευταίας πενταετίας.

Τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου ἐπιχειρεῖ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ κ. Α. Μαδρᾶ, τοῦ τόσον γνωστοῦ ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ἠθοποιοῦ τῆς σκηνῆς καὶ ὀθόνης, ὁ ὁποῖος μὲ ὅλο τὸ βαρὺ φορτίον τῆς Διευθύνσεως τοῦ ἔργου ἐδημιούργησε τὸν ρόλον τοῦ Πιπᾶ-Γαβριήλ.

Ἡ «Μαρία Πενταγιώτισσα» θὰ προβάλλεται ἀπὸ τῆς προσ. Δευτέρας εἰς τὸ «Ἀττικὸν» καὶ «Σπλέντιτ».

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΛΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Πρωταγωνίστρια ἡ Ἀρλὲτ Μαρσάλ. —Ἀπακλειστικὴ ἐκμετάλλευσις ΠΣΤΕΡΝ—ΦΙΛΜ.

Ὁ Μαῖτρ Χὰνς Ρόν, δικηγόρος ἀξίας εἶχεν ἀναλάβει τόσα διαζύγια, εἶχε γνωρίσῃ τόσες δυστυχίες τοῦ συζυγικοῦ βίου, ὥστε ἐμίσησε τὸν γάμον καὶ τὸν θεωροῦσεν ὡς τὸν χειρότερο ἐχθρὸ τῆς ἀγάπης.

Μία ἀπὸ τὰς πελάτιδάς του, ἡ τυχοδιώκτις Εἰρήνη Γουῶλτερ εἶχε ξεσκεπάσῃ τὴν προστυχιὰ τῆς ψυχῆς της. Καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν γυναῖκα ὁ καλλίτερός του φίλος Οὔγκο Στέρν, ἀγάπησε καὶ ἐπαντρεύθη. Αὐτὸ γιὰ τὸν Ρὸν ἦτο ἕνας λόγος ἐπὶ πλέον νὰ εἶναι κατὰ τοῦ γάμου.

Ὁ συνταγματάρχης Σέργιος ντὲ Λομπάχ, ἐξόριστος Ρῶσσος βρίσκεται στὴν ἀνάγκη ν' ἀφίσῃ τὴν κόρη του Ἄννα νὰ ἐργασθῇ. Κατὰ σύστασιν ἑνὸς φίλου ἡ Ἄννα προσλαμβάνεται ὡς γραμματεὺς τοῦ κ. Ρόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἀργησε νὰ τὴν ἀγαπήσῃ. Καὶ ἡ Ἄννα θαυμάζουσα τὴν ἀξίαν καὶ τὴν εὐγλωττίαν τοῦ Ρὸν, τὸν ἀγαπᾷ καὶ γίνεται μετρέσσα του, συμμερίζομένη τὶς ἰδέες του κατὰ τοῦ γάμου.

Ἀλλὰ ὁ πατέρας της μανθάνει τὴν ἀτίμωσίν της πηγαίνει στὸν Ρὸν καὶ τοῦ ἀπαιτεῖ ἐπανόρθωσιν.

Ἡ Ἄννα ὅμως ἀρνεῖται νὰ στεφανωθῇ τὸν Χὰνς Ρὸν καὶ φεύγει ἀπὸ τὸν πατέρα της Καταφεύγουν οἱ δύο ἐρωτευμένοι στὸ Λουγκᾶνο. Ἐκεῖ γνωρίζονται καὶ συνδέονται φιλικῶς μὲ τὸν Κον καὶ τὴν Καν Περέν, ἕνα πλουσιώτατον τραπεζίτην. Οἱ Περὲν θεωροῦν τὸν Ρὸν καὶ τὴν Ἄννα ὡς ἀνδρόγυνο νόμιμο. Ἡ Ἄννα εἶναι χαριτωμένη. Ἐκτιμοῦν τὸν Ρὸν καὶ ὁ κ. Περὲν τοῦ προσφέρει τὴν διεύθυνσιν τῆς τραπέζης του στὸ Βερολῖνο. Αὐτὸ γεμίζει χαρὰ τὸν Ρὸν διότι ἐκτὸς τῆς καλῆς θέσεως θὰ ἄφηνε καὶ τὸ δικηγοριλίκι ποὺ τὸ ἀπαιχθάνετο. Ἀλλὰ ἡ ἀπαίχθεια ποὺ τρέφουν οἱ Περὲν γιὰ τὰ ζευγάρια ποὺ ζοῦν παρανόμως, ὠθεῖ τὸν Ρὸν νὰ λάβῃ τὴν πιὸ σοβαρὴ ἀπόφαση τῆς ζωῆς του. Ἡ Ἄννα ἐπίσης τὸν πείθει νὰ τὴν στεφανωθῇ.

Παντρεύονται. Ἔτσι ἀποτυγχάνει ἡ ἀπόπειρα τῆς γυναῖκας τοῦ Στέρν, ἡ ὁποία γιὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Ρὸν λίγει στὸν κ. Περὲν ὅτι εἶναι ἀστεφάνωτος καὶ ὅτι ἡ Ἄννα εἶναι μετρέσσα του. Ἤδη ὅμως εἶχαν κάμει τὸν γάμο τους καὶ βεβαιώνει ὁ Ρὸν ἐπισήμως τὸν Περὲν περὶ τούτου.

Τὸ ἴδιο βράδυ ὅμως ἡ Ἄννα φεύγει γιὰ τὸ Βερολῖνο, ἐγκαταλείπουσα τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὴν ἐστεφανώθηκε γιὰ συμφέρον.

Σὰν τρελλὸς ὁ Χὰνς ἐπιστρέφει ἐπειγόντως στὸ Βερολῖνο καὶ βρίσκει τὴν Ἄννα κοντὰ στὸν πατέρα της. Ἐννοιωσε χάνοντάς την τί ἤτανε γι' αὐτὸν ἡ Ἄννα. Τότε ἔνοιωσε τὴ δύναμη τοῦ γάμου.

LE CINEMA SUISSE
Ἐλβετικὸν Κινημα ογραφικὸν Περιοδικὸν
Rue du Théâtre Montreux (Suisse)

ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ ΣΤΗΝ ΟΥΦΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἀνάμεσα στ' ἀπέραντα στούντιο τῆς U.F.A. στὸ Νιουμπάμπελσμπεργκ (μισὴ ὥρα μὲ τὸ τραῖνο ἀπ' τὸ σταθμὸ τοῦ Πότσντσμ) διάφορα κτίρια, μικρὰ καὶ μεγάλα ἀτελιέ, ἦσαν τὴ στιγμὴ ἐκείνη σκοτεινὰ καὶ ἥσυχα. Ἀπέναντι τοῦ νέου ἐκπαιδευτικοῦ τοιούτου, ὑψοῦται γιγάντιον τὸ κύριον Ἀτελιέ. Τὸ ἐσωτερικό του εἶνε ἕνα πραγματικὸ θαῦμα, ἕνα ὄνειρο. Ἕνα κομμάτι μεγαλουπόλεως!

Ἑκατοντάδες αὐτοκινήτων, autobus κλπ. διατρέχουν τὴν κοσμοβριθῆ κεντρικὴν ὁδὸν καὶ τὰς παρόδους της, ὁ πόλισμαν ἀπ' τὸ μικρό του νησάκι κανονίζει τὴν ἐν γένει κυκλοφορίαν, πλῆθος κόσμου συνωθεῖται 'μπρὲς στὶς πολυτελεῖς βιτρίνες τῶν μεγάλων καταστημάτων, κινηματογράφων κλπ. ποὺ μεγάλοι προβολεῖς φανεροὶ καὶ κρυμμένοι καὶ ἄλλοι φορητοὶ ἀπὸ διάφορα σημεῖα πλημυρίζουν μὲ φῶς ἐκτυφλωτικὸ τὰ μέρη, ποὺ «γυρίζονται» αἱ διάφοροι σκηναὶ τοῦ νέου ἔργου «Ἄσφαλτος». Αἴφνης, ἀπότομος διακοπὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἀνέβαλε τὸ περαιτέρω «γύρισμα». Ἄνω τῶν 25 χιλιάδων ἀμπὲρ ρεύματος ἀπαιτεῖται διὰ τὸν φωτισμὸν τῆς μεγάλης αὐτῆς ὁδοῦ, ὅπου λαμβάνουν χώραν σκηναὶ τοῦ νέου φίλμ «Ἄσφαλτος» παραγωγῆς Πόμμερ τῆς Οὔφα καὶ εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς πρώτους ρόλους κρατοῦν ἡ ἀμερικανογερμανὶς καλλιτέχνις Ἄμαν καὶ ὁ Γουσταῦος Φρέλιχ.

Gera Proto

Κ. ΦΡΑΓΚΕΤΗΣ

(Ἀγγλο-Ἑλληνικὴ Ἑταιρία)

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα τῶν ταινιῶν παραγωγῆς

TIFFANY STAHL

Ὁδὸς Χολκοκονδύλη 39α—Ἀθῆναι

Τὸ γραφεῖον μας ἔχει ὡς ἀρχὴν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πελατῶν του καὶ διὰ τοῦτο ἐφρόντισε νὰ ἐξασφαλίσῃ ὁλόκληρον τὴν παραγωγὴν τῆς μεγάλης ἀμερικανικῆς ἑταιρίας

TIFFANY STAHL

τῆς ὁποίας τὰ ἔργα ὅπου καὶ ἂν προεβλήθησαν ἐσημείωσαν ἐπιτυχίας ἀφαντάστους.

Πρὶν κλείσετε συμβόλαια ρωτήσετε ὅσους παρέβαλαν τὰς ταινίας μας καὶ θὰ σᾶς πιστοποιήσουν τ' ἀνωτέρω

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ & ΤΙΜΑΣ

Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην ΓΚΛΟΡΙΑ—ΦΙΛΜ Γραμματοθυρὶς 165

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ συνέχεια τῶν δημοσιευομένων εἰς ἄλλην σελίδα ἐντυπώσεων ἐκ τοῦ ἀιὰ τὴν Κρήτην ταξειδίου τοῦ ἡμετέρου διευθυντοῦ εἶιε ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ πρέπει νὰ διαβασθῇ ἄπ' ὅλους τοὺς ἐπιχειρηματίας τοῦ κινηματογράφου μετὰ προσοχῆς, διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν ἐπὶ τέλους οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιχειρηματίαι εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται ὁ Ἐπαρχιακὸς κινηματογράφος καὶ οἱ Ἐπαρχιῶται τοιοῦτοι πῶς θὰ ἔπρεπε νὰ περιφρουρήσουν τὰ ἐπαγγελματικά των συμφέροντα, ἀφοῦ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Π.Ε.Κ. εἶιε τρομερὰ ἀπασχολημένος πότε μὲ τὰ ἀτομικά του συμφέροντα καὶ πότε μὲ τὸς διοργανώσεις ἐκδρομῶν, ἑορτῶν κλπ. διὰ νὰ διασκεδάζῃ μὲ τὰς ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Π.Ε.Κ. εἰσφορὲς τῶν δυσμοίρων μελῶν της, ὅπως καὶ κατὰ τὰς προσεχεῖς Ἀπόκρεω θὰ ὑποβάλῃ εἰς τρομερὰ ἔξοδα τὸ ταμεῖον τῆς Π.Ε.Κ. διὰ τὴν διοργάνωσιν χορῶν, ἔξοδα τὰ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ ἀιέλθουν τὰς 80 χιλιάδας δραχμῶν, ἄγνωστον δὲ ἂν θὰ καλυφθοῦν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ χοροῦ ἢ θὰ πληρωθοῦν ἐκ τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν της.

Συνεχίζων τὴν περιοδείαν του ἀναχωρεῖ αὔριον, καιροῦ ἐπιτρέποντος, δι' ὀλιγοήμερον ταξείδιον ἀιὰ τὴν Σάμον, Χῖον καὶ Μυτιλήνην ὁ ἡμέτερος διευθυντὴς κ. Οἰκονόμου. Τὸ διὰ τὸ Ἰόνιον ταξείδιόν του ἀνεβλήθη διὰ τὸ τέλος Φεβρουαρίου.

***

Ἡ κίνησις εἰς τοὺς κινηματογράφους μας, κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα, μολονότι ζωηρὰ δὲν ἔρθασε ἐν τούτοις τὴν τῆς παρ ἑβδομάδος καὶ τοῦτο λόγῳ τοῦ δριμυτάτου ψύχους. Ἡ ὅλη κίνησις περιορίζετο εἰς τὰ προγράμματα τῶν 4 - 10 μ. μ. διότι ἔπρεπε νὰ εἶχε καιεὶς μεγάλο κουράγιο ν' ἀποφασίσῃ τὰ ὑπά ῃ εἰς τὸν κινηματογράφον μετὰ τὴν δεκάτην νυκτερινήν.

Κατὰ τὴν τρέχουσαν ἑβδομάδα εἰς τοὺς κεντρικοὺς κινηματογράφους τῆς πόλεώς μας θὰ παιβάλλονται τὰ ἑξῆς ἔργα κατὰ θέατρα.

Ο ὐ φ α Π ά λ α ς . Τὸ μεγαλείτερον ἔργον τοῦ Γιάννιγκς παραγωγῆς U F.A. «Ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων».

Σ π λ έ ν τ ι τ . Τὸ Ἑλληνικῆς ὑποθέσεως ἀμερικανικὸν ἔργον «Οἱ λησταὶ τοῦ Ὀλύμπου» μὲ τὸν Ρωτ λὰ Ρόκ.

Ἀ τ τ ι κ ὸ ν . Τὸ ἔργον «Ἡ λευκὴ σκλάβα» μὲ πρωταγωνιστὰς τέσσαρας γνωστοὺς ἀστέρας, τοὺς Βλ. Γκατζαρώβ, Σάρλ Βανέλ, Μάιε Χάϊτ καὶ Ρενὲ Ἐρμπὲλ καὶ Σ α λ ὸ ν ' Ἰ ν τ ε ὰ λ «Ἡ γυαῖκα τῆς χθὲς καὶ τῆς αὔριον» μὲ τὴν χαριτωμένην Ἀρλὲτ Μαρσάλ.

Ἐπίσης ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 10 τρεχ. μηνὸς θ' ἀρχίσῃ ἡ προβολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔργου τῆς Ἀ ζ α ξ - Φ ί λ μ «Μαρία Πανταγιώτισσα» εἰς τοὺς δύο συγχρόνως κινηματογράφους Ἀ τ τ ι κ ὸ ν καὶ Σ π λ έ ν τ ι τ .

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ν. ΚΟΚΚΙΝΙΑ

Κινημ. Κρυστάλ. Μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν προεβλήθησαν «ὁ Νυπολεων» καὶ τὸ «Χαμίνι τῆς Νέας Ὑόρκης».

—***Κινημ. Ἥλιος.*** Προιβλήθησαν «Ἀγάπη τοῦ Ναύτη» μὲ τὸν Ὀμπρὲν καὶ μὲ κοσμοσυρροὴν «Ἡ Μπαλλαρίνα τῆς Μόσχας».

—***Κινημ. Ἐκλαίρ.*** Προεβλήθησαν «ὁ Ἀετὶς τῆς Ἱσπανίας» καὶ «Μπὼ Ζέστ».

Ι.Α.Β.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κινημ. Πατέ. Ἡ προβολὴ τῆς πρώτης Μακεδονικῆς ταινίας «Ὀγυσσεὺς Ἀνδρουῆτσος» ἄρχεται σήμερον Τετάρτην μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς.

—***Κινημ. Ἀθήναιον.*** «Μοντέρνα Παριζιάνα» μὲ τὴν Μπεμπὲ Ντάνιελς.

—***Κινημ. Παλλάς.*** «Ὅταν ἡ σὰρξ ὑποκύπτῃ» μὲ τὸν Γιάννικξ. Ἐπιτυχία. Τὴν προσεχῆ Δευτέραν «Τὸ λιμάνι τῶν δακρύων».

—***Κινημ. Λευκὸς Πύργος.*** «Ρομάντσο» μὲ τὸν Ραμὸν Νοβάρρο, τὸν ἀλησμόνητον πρωταγωνιστὴν τοῦ «Μπέν-Χούρ».

—***Κινημ. Διοιύσια.*** «Ἀντίο Μιμή». Ἐκτὸς προγράμματος τὸ ταξεῖδι τοῦ ὀμητος Ζέπελιν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ. Τὴν προσεχῆ Δευτέραν τὸ «Λιμάνι τῶν δακρύων».

—***Κινημ. Ἀττικόν.*** Προεβλήθησαν διαδοχικῶς «Ἡ εὐνουμένη τοῦ Μαχαραγιᾶ», «Γιατί τὸν σκότωσε» μὲ τὴν Λουσὶ Ντοὲν καὶ συνεχεια τῆς ταινίας «Ἀρχοντισσα τῶν ἀδαμάντων». Προσεχῶς «Σιβηρία», «Ὁ ἀετὸς τῶν θαλασσῶν».

—***Κινημ. Κεντρικόν.*** Συνέχεια διαφόρων ἐπεισοδιακῶν καὶ ἀτραξιόν.

—***Κινημ. Μοντέρν.*** «Οἴκοι ἀνοχῆς» καὶ συνέχεια ἐπεισοδιακῶν.

Γ. Φ.

ΚΑΛΑΜΑΙ

Κινημ. Ἀμερικανικός. Κατὰ τὴν παρ. ἑβδομάδα προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Τὸ κυμικὸ κρεββάτι» καὶ «Οἱ ἔρωτες τῆς Ἑλένης τοῦ Μενελάου». Ἀμφότερα ἐσημείωσαν ἐπιτυχίαν. Κατὰ τὴν προβολὴν τῶν ἀνωτέρω ἔργων μεταξὺ τῶν ἄλλων διεκρίναμεν τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας Α. Ρούτση, Σσάλτα. Ζελοποθάκη, Μαργαρίτου, Κρανιδιώτου, Δουβόγιαννη, Μπούκα, Σταθοπούλου, Τοῦμαν Ρουσοπούλου, Δαμηλάτη, τοὺς κ. κ. Ρούτση, Μαργαρίτην, Κρανιδιώτην, Δουβόγιαννην, Δαμηλάτην, Π. Ἀποστολῆν κ. ἄ.

Ἰωάννα Μιχάλη

ΚΕΡΚΥΡΑ

Κινημ. Ποικιλιῶν. Ἀτὸ 1ης ἕως 7 προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Πρίγκηψ κακόκτα» καὶ «Αἱ τραγῳδίαι Ὠκεανῶν» ἀμφότερα λίαν ἐπιτυχῶς. Ἤδη λόγῳ τοῦ δριμυτάτου ψύχους διέκοψε προσωρινῶς τὰς παραστάσεις του.

Κινημ. Δημ. Θεάτρου. Προεβλήθησαν «Οἱ Ἀθλιοι» εἰς ἐποχὰς καὶ «Μεταξωτὲς κάλτσες».

ΠΥΡΓΟΣ

Κινημ. Ἀπόλλων. Προιβλήθη τὸ ἔργον «Σὲ μισῶ». Υ. Γ. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀνωτέρω κινηματογράφου θέλουσα νὰ διαφημίσῃ τὸ ἔργον «Σὲ μισῶ» ἐδημοσίευσε ἀγγελιαν ὅτι εἰς τὸ ἔργον πρωταγωνιστεῖ ἡ Μπόρτεν καὶ ὁ Μωρὶς Ντεκοπρᾶ. Ἂς φαντασθῇ τώρα ὁ καθεὶς πίαν ἰδέαν ἔχουν οἱ πλείστοι τῶν ἐπιχειρηματιειῶν τοῦ κινηματογράφου περὶ τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἂν εἶιε ποτὲ δυνατὸν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας νὰ προοδεύσουν καὶ νὰ ἀναπτύξουν κινηματογραφικῶς τὸ κοινὸν καὶ κατὰ συνέπειαν τὰς ἐργασίας των.

ΒΟΛΟΣ

Κινημ. Ἀχίλλειον. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα προεβλήθησαν «Ὁ Φοιτητὴς τοῦ Ντάνσιγκ» μὲ τὴν Σουζὶ Βερνὸν καὶ τὸν Βίλλυ Φρίτς καὶ «Ἡ Βασιλικὴ Τίγρις» μὲ ἀρκετὰ καλὴν ἐπιτυχίαν. Προσεχῶς «Τὸ λιμάνι τῶν δακρύων».

—***Κινημ. Ἀργυλλᾶ.*** Προεβλήθησαν «Αἱ περιπέτειαι τοῦ Σαρλὼ» καὶ «Φαζίλ» μὲ καλὴν ἐπιτυχίαν.

Παπαδαδιλείου

ΚΟΖΑΝΗ

Κινημ. Ὠρίων. Προεβλήθησαν, ἡ συνέχεια τοῦ ἔργου «Τὸ ἄνευ οἰκογενείας» μὲ ἐπιτυχίαν καὶ «Τὸ ποτάμι τοῦ θανάτου» μὲ ἀποτυχίαν λόγῳ τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους.

Στέφκαρ

ΠΑΤΡΑΙ

Κινημ. Πάνθεον (Αἴθουσα). «Ἡ Τραγωδία τοῦ Ὑποβρυχίου» μὲ τὴν Λιλιαν Κωνσταντίνι, «Ὁ Γαλοζιος Δούναβις» μὲ τὴν Λύα Μάρα ἀμφότερα μὲ σχετικὴν ἐπιτυχίαν, καὶ «Ὁ Πρόεδρος» μιὰ χαριτωμένη κωμεντὶ μὲ

τὸν Ἰβὰν Μουζούκιν καὶ τὴν Σούζυ Βερνόν, μὲ ἐπιτυχίαν. Προσεχῶς «Ἡ Κόλασις τοῦ Ἔρωτος» μὲ τὴν Ὄλγα Τσέχοβα.

Κινημ. Πάνθεον (Τσράτσα). «Ὁ Γιγαντομάχος τοῦ αἰθέρος», «Ἡ Τραγωδία τοῦ Ὑποβρυχίου», «Ὁ Πρόεδρος» καὶ κωμωδίες. Προσεχῶς «Τὸ Ναυτόπουλο» μὲ τὸν Τζαῖκυ Κούγκαν.

Κινημ. Ἰντεάλ. «Ὁ Γαμήλιος Πέπλος» μὲ τὴν Μπίλλυ Ντὸβ καὶ τὸν Λόϋδ Χιοῦζ. «Ὁ Πανικὸς», καὶ «Λούπιγκ δὲ Λοὺπ» μὲ τὸν Βέρνερ Κράους καὶ τὴν Τζένι Γιούγκο, ἄπαντα με σχετικὴν ἐπιτυγίαν. Προσεχῶς «Ἡ Κα μὲ τὴ Μάσκα».

Ντίνος Ἀνδριόπουλος

ΜΙΤΥΛΗΝΗ

Κινημ. Σαπφώ. Προεβλήθησαν διάφορα ἐπεισοδιακὰ «Ὁ Μασίστας στὸν ἄδη» «Ὁ καβαλλάρης τῆς νύκτας» μὲ τὸν Κὲν Μάϋνερ «Οἱ ἐρασταὶ» μὲ τὸν Νοβάρρο καὶ «Ἡ ταινία τῶν Ἀγίων Τόπων». Προσεχῶς «Λάμψις ποῦ σβύνει», «Μίστερ Βοῦ» κλπ.

Κινημ. Πάνθεον. Προεβλήθησαν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν «Τὸ Λυκόφως τῆς Δόξης» μὲ τὸν Γιάννιγκς καὶ «Ὁ Μέγας Συναγερμὸς» μὲ τὴν Μάε Μὰκ Ἀβοῦ. Προσεχῶς «Χορεύτρια τοῦ Τσάρου», «Ροιτητὴς τῆς Πράγας». «Νύκτες τοῦ Σικάγου», «Νοσταλγία», «Κσράβι Τραγικοῦ Ἔρωτος» καὶ «Ἀνάστασις».

Ἀλ. Σοφρωνιάδης

ΧΑΝΙΑ

Κινημ. Ἰδαῖον Ἄντρον. Προεβλήθησαν μὲ μεγάλην κοσμοσυρροὴν καίτοι δὲν ἤρεσαν τὰ ἔργα «Ἡ φωλεὰ τοῦ ἀετοῦ» μὲ τὸν Μίλτων Σίλς καὶ «Οἱ Εἴλωτες». Ἐπίσης προεβλήθη μὲ ἐπιτυχίαν ἡ Ἑλληνικὴ ταινία «Ἔρως καὶ Κύματα». Κατὰ τὴν πρωιμέραν παρευρέθη ἡ ἐκλεκτοτέρα κοινωνία τῆς πόλεώς μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίναμεν τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας Ἀκοκορωνιώτου. Τραχαλάκη, Παναγιωτάκου, Ψιλλάκη, Παραδομενάκη, Κουτρουμπᾶ, Παπαδάκη, Καπετανάκη, Μπαλίδου, Κοντζάμπαση. Μαριδάκη, Τρούλλη, Κουκλάκη, Σεβράκη, Γαλάνη, Βενετάκη, Κουρῆ κ.ἄ. καὶ τοὺς κ.κ. Περάκην Παναγιωτάκον, Παπανικολάου, Γαλάνην, Μπαριᾶ, Κουκλάκην, Ψιλλάκην, Μαλαγαρδῆν, Καπετανάκην, Σουρουρζαδέ, Ζωράκην, Κουτρουμπᾶν κ. ἄ.

Κινημ. Ὀλύμπια. Προβάλλει τὴν συνέχειαν τῶν ἐπεισοδειακῶν «Ταρζὰν» καὶ «Τὰ ζῆνη τοῦ τρόμου». Ἐπίσης προεβλήθη καὶ «Ὁ Γουλιέλμος Τέλλος» μὲ τὸν Κόνραδ Φάϊτ.

Κινημ. Κεντρικόν. Προεβλήθησαν τὰ ἔργα «Φωτιὰ στὰ σύνορα» καὶ «Ὁ σιωπηλὸς κατήγορος».

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Κινημ. Κεντρικόν. Προεβλήθησαν «Οἱ εἴλωτες» μὲ ἐπιτυχίαν. «Ἡ Κίρκη», «Ἡ κοντέσσα Μορίτσα» καὶ τὸ ἐπεισοδιακὸν «Τὸ θηρίον τῆς ἐρήμου»

Δ. Μ.

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Κινημ. Πάνθεον. Προεβλήθη ἡ ταινία «Στὰ καμπαρὲ τῶν Παρισίων».

—***Κινημ. Ἀττικόν.*** Προβάλλεται μὲ ἐπιτυχίαν «Ὁ Χρυσοθήρας».

Πανουργιᾶς

ΧΙΟΣ

Κινημ. Ἀστήρ. Κατόπιν δεκαπενθημέρου διακοπῆς λόγῳ τῶν παραστάσεων τοῦ θιάσου Ἀφεντάκη—Βασιλάκη ἐπανήρχισε τὴν προβολὴν ταινιῶν τὴν 31 παρ. μηνὸς μὲ τὸ ἔργον «Τὸ καράβι τοῦ τραγικοῦ ἔρωτος».

ΛΗΞΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Τὴν 28ην τρέχοντος μηνὸς λήγουν αἱ συνδρομαὶ τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Γαζιάδη Ἀθῆναι, Παρμ. Ἀντωνιάδη Σέρραι καὶ Γ. Χριστοπούλου Τρίπολις.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀνωτέρω κ. κ. φίλοι συνδρομηταὶ ὅπως ἀνατεώσουν τὰς συνδρομάς των εἰδοποιοῦντες μας ἐγκαίρως ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ περαιτέρω ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Ἡ Διαχείρισις

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλάβομεν παρὰ τοῦ ἐν Κύπρῳ μεγαλοεπιχειρηματίου Κινηματογράφων κ. Ζ. Παπαδοπούλου καὶ δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν ἐκ τῆς ὁποίας καταφαίνεται πόσον πραγματικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐρεύνης ἐν σχέσει μὲ τὴν κατάστασιν τῶν Ἐπαρχιακῶν κινηματογράφων, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν ὁ «Κινημ. Ἀστήρ».

Αἱ γνῶμαι τοῦ ἐπιστολογράφου συμπίπτουσαι ἀπολύτως μὲ τὰς ἰδικάς μας ἔρχονται ἀρκετὰ ἐπικαίρως νὰ ἐνισχύσουν τὴν προσπάθειαν τοῦ περιοδικοῦ μας εἰς τὸν νέον του ἀγῶνα διὰ τὸ καλὸν τοῦ κινηματογράφου.

ZENON G. PAPADOPOULOS
BOITE POSTALE 89
NICOSIE-CHYPRE

Adresse Telegraphique
"PAPADOPOULOS,,—NICOSIE.

Λευκωσία τῇ 25 Ἰανουρίου 1929

Κύριον **Π. Β. Οἰκονόμου** *Ἰδιοκτήτην καὶ Διευθυντὴν* «*Κινηματογραφικοῦ Ἀστέρος*» Σοφοκλέους 9 (Στοὰ Πάππου) Ἀθήνας

Ἀγαπητὲ κ. Οἰκονόμου

Ἐλπίζω νὰ μοῦ τὸ συγχωρήσετε διότι δὲν κατόρθωσα νὰ σᾶς γράψω ἅμα τῇ ἐνεργείᾳ μου καὶ τοῦτο διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μου Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς λήξεως τοῦ 5ου ἔτους τοῦ «ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ» θεωρῶ καθῆκόν μου νὰ σᾶς συγχορῶ διὰ τὸν ἀγῶνα ὅτου διεξάγετε διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ» καὶ διὰ τὴν ἀμερόληπτον στάσιν εἰς τὴν χορτικήν σας.

Ὁ «ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ» εἶναι τὸ Φῶς τῶν Ἐπιχειρηματιῶν τοῦ Κινηματογράφου καὶ δὴ δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εὑρίσκωντοι μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν. Ἄνευ αὐτοῦ οὐδεμίαν σχετικὴν γνῶσιν θὰ ἐλαμβάνομεν διὰ τὰ παιχθέντα ἔργα καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀποτυχίαν αὐτῶν.

Ὀφείλουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν Κινηματογράφον καὶ δὴ οἱ Ἐπιχειρηματίαι τῶν Ἐπαρχιακῶν Κινηματογράφων νὰ παρέχουν πᾶσαν δυνατὴν ὑποστήριξιν διὰ νὰ ζήσῃ καὶ δυναμώσῃ ὁ «ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ» χάριν τῶν συμφερόντων αὐτῶν.

Ἡ ὕπαρξις τοῦ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ τοῦ μόνου κινηματογραφικοῦ περιοδικοῦ χωρὶς νὰ σᾶς κολακεύσω τιμᾷ τὴν Ἑλλάδα.

Ζ. Παπαδόπουλος

Ὁ «Κινημ. Ἀστὴρ» θὰ δημοσιεύσῃ εὐχαρίστως καὶ εἰς τὸ μέλλον πᾶσαν ἐπιστολὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος τὴν ὁποίαν ἤθελον ἀποστεῖλῃ πρὸς αὐτὸν οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι. Θὰ πράξῃ δὲ τοῦτο εὐχαρίστως τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ἐπιθυμεῖ νὰ γνωσθῇ κατὰ πόσον αἱ ἀντιλήψεις αὐτῶν συμπίπτουν μὲ τὰς ἰδικάς του καὶ ἐπιδοκιμάζουν τὰς προσπαθείας του.

ΠΩΛΕΙΓΑΙ φορητὴ μηχανὴ παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος **Ντούτς Μότορ, 16 1)2 κιλοβάτ, 110 βόλτ, 150 ἀμπέρ, 32 ἵππων, τετρακύλινδρος, βάρους δύο τόννων, λειτουργοῦσα διὰ βενζίνης, πετρελαίου καὶ οἱασδήποτε ἄλλης καυσίμου ὕλης ἐκτὸς ἀκαθάρτου πετρελαίου, εἰς συμφέρουσαν τιμὴν καὶ μὲ εὐκολίας πληρωμῆς. Πληροφορίαι Χαρ. Σπανδάγου, Χανιὰ (Κρήτης).**

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΔΩΡΟΘΕΑΣ ΜΠΟΥΘ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜ. ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(6) (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ μάκελλος ἔλειπε. Τίποτε δὲν ἐφανέρωνε ποῦ εὑρίσκετο ὁ Χάρντυ ὅταν ἔλαβε τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολήν:

Ὁ Τζέρολντ κατόπιν ἐπῆρε τὰ τρία ποῦρα ποὺ εἶχαν εὑρεθῆ ἐπὶ τοῦ πτώματος καὶ τὰ ἐξήτασε μὲ τὴν μεγαλειτέραν προσοχήν. Κανένα δὲν ἐπαρουσίαζεν ἴχνη ὑγροπτα. Αἱ ἄκραι των ἦταν ἄθικτοι. Ὡρισμένως αὐτὰ δὲν θὰ ἦσαν δηλητηριασμένα. Ἔπειτα ὁ Γκαρισων ἐξήτασε τὸ κουτὶ τῶν πούρων, τὸ ὁποῖον εἶχε πάρει μαζὶ μὲ τὰ. ἐπιστολὴς ὁ ἀνακριτὴς τοῦ Χέρτφορδ. Ὅταν ἤνοιξε τὸ κουτὶ εἶδεν ὅτι ἀπὸ τὰ δώδεκα ποῦρα τῆς πρώτης σειρᾶς ἔλειπαν τὰ πέντε. Τὰ εἶχαν καπνίσει. Ὅσον διὰ τὰ τέσσαρα ἄλλα, ἀντεπροσωπεύοντο ἀπὸ τὸ ἕνα ποὺ περιεῖχε τὸ δηλητήριον καὶ εἶχαν εὑρεθῆ ἐπὶ τοῦ πτώματος. Ὁ νεκρὸς δικηγόρος ἐκάπνιζε τὰ ἄλλα δύο, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ἑπτὰ ἦσαν ἄθικτα καὶ μόνον τὸ τελευταῖον ἐπαρουσίαζε κάποιαν ἀνωμαλίαν.

Ὁ Γκαρισων τὸ ἐπῆρε καὶ τὸ ἐξήτασεν εἰς τὸ φῶς. Δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι ἡ μικρὰ ἄρα του εἶχε ὑποστῆ κάποιαν μεταβολήν. Τὸ ἐξωτερικὸν φύλλον τοῦ καπνοῦ εἶχε χάσει τὸ χρῶμά του καὶ ἦτο σχεδὸν τρυμένον. Τὰ δώδεκα ἄλλα ποῦρα τῆς δευτέρας σειρᾶς ἦσαν ἄθικτα.

Διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐρεύνας του ὁ Γκαρισων εἶχεν ἀνάγκην νὰ πάρῃ μαζί του τὸ ὑποπτον ποῦρον. Διὰ τὰ μὴ ἀντιληφθῇ ὁ δόκτωρ Πὶκ τὴν ἐξαφάνισίν του, τὸ ἀντικατέστησε μὲ ἕνα ἄλλο τῆς δευτέρας σειρᾶς. Ἔπειτα ἐδίπλωσε μὲ προσοχὴν τὸ δηλητηριῶδες ποῦρο καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν τσέπην τοῦ σακκακιοῦ του. Μετὰ ταῦτα, ἐξήτασε τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ κουτιοῦ. Πρὸς μεγάλην του εὐχαρίστησιν, ἀνέ ἄλυψε κολλημένην ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον τοῦ κουτιοῦ, μίαν ἐτικέτταν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχε τὸ ὄνομα καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐμπόρου, κάποιου Ἰσαὰκ Μπῶμ, ὅσοις εἶχε κατάσημα εἰς τὸ Λονδῖνον, εἰς τὴν ὁδὸν Ὀξφόρδης. Ὁ Γκαρισων ἔγραψεν εἰς τὸ σημειωματάριόν του τὴς πολυτίμους αὐτὰς πληροφορίας, καθὼς καὶ τὸ σῆμα τῶν πούρων. Ἡτοιμάζετο νὰ κλείσῃ τὸ συρτάριον ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνακριτής.

— Πρέπει νὰ ἐπιστρέψω ἀμέσως εἰς τὸ Λονδῖνον, εἶπεν ὁ Γκαρισων. Σᾶς εἶμαι πολὺ ὑπόχρεωμένος.

Ἔξω τὸ χέρι τοῦ δόκτορος Πὶκ καὶ διηυθύνθη πρὸς ἡμπορούσας γρηγορώτερον εἰς τὸ Χέρτφορδ. Εἰς τὸν σταθμὸν ἔφθασεν τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπρόκειτο νὰ φύγῃ τὸ τραῖνον. Ἐπρόλαβεν ὅμως νὰ πηδήσῃ εἰς τὸ βαγόνι, χωρὶς ν' ἀντιληφθῇ τὴν «σκιάν» του, ἡ ὁποία ἀφοῦ τὸν εἶχε παραμονεύσει εἰς τὸν σταθμόν, ἀνέβηκε στὸ ἴδιο βαγόνι καὶ ἐκάθισεν εἰς ἕνα διπλανὸν διαμέρισμα.

Μετὰ μίαν περίπου ὥραν, ὁ Γκαρισων ἔφθασε στὸ Λονδῖνον καὶ μετέβη στὴν κατοικίαν του, ἔνῳ ὁ μυστηριώδης ἄνθρωπος διηυθύνθη ὁλοταχῶς εἰς τὸ Κένσιγτων.

Εἰς τὰς δύο καὶ τέταρτον, ὁ Γκαρισων, ἀφοῦ ἐνδυμάτισε βιαστικά, ἐπῆγεν εἰς τὸ σπίτι τῆς Δωροθέας. Εἰς τὸν δρόμον προσπαθοῦσε νὰ μαντεύσῃ τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἡ νεαρὰ γυναίκα τὸν εἶχε καλέσει τόσον ἐπείγοντως.

Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν κατοικίαν τῆς Δωροθέας, πρὸς μεγάλην του ἔκπληξιν εἶδεν ὅτι ὁ Θεόδωρος Ρόμπινσων ἦλθε καὶ τοῦ ἤνοιξε τὴν πόρταν.

— Καλημέρα, ἐξάδελφε Τζέρολντ, πῶς εἶσαι; τοῦ εἶπεν τείνων μὲ ἐγκαρδιότητα τὸ χέρι. Πέρασε μέσα. Εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ σὲ βλέπω.

Ὁ Γκαρισων ἐπερίμενε πολὺ διαφορετικὴν ὑποδοχήν.

— Μήπως ἡ Δωροθέα... εἶπε καὶ ἐρώτησεν.

— Δὲν ἀνεβαίνεις στὸ σαλόνι! διέκοψεν ὁ Θεόδωρος. Ὁ Γκαρισων ἀνέβηκε σιγὰ σιγὰ τὴν σκάλαν, ἐλπίζων ὅτι ἡ Δωροθέα δὲν θ' ἀργοῦσε νὰ παρουσιασθῇ.

Ἡ ἔκπληξίς του ἐκορυφώθη ὅταν εἰσῆλθε στὸ σαλόνι καὶ εἶδε ἀπέναντί του μόνον τὸν γέρο-Ρόμπινσον.

— Πῶς, ἡ Δωροθέα δὲν εἶνε στὸ σπίτι; ἠρώτησε μὲ νευρικότητα:

— Ὄχι, ἀπήντησεν ὁ θεῖος Ρόμπινσον, χωρὶς νὰ τὸν χαιρετήσῃ. Λάβε τὸν κόπον νὰ καθήσῃς.

— Θὰ ἐπιτρέψῃ γρήγορα; ἠρώτησε καὶ πάλιν ὁ Γκαρισων.

— Μποροῦμε πολὺ καλὰ νὰ μιλήσωμε καὶ χωρὶς νὰ εἶνε αὐτὴ ἐδῶ. Ἔχω κάτι ν' ἀνακοινώσω μόνον σ' ἐσένα. Καί, ἐν πρώτοις, γιὰ νὰ διευκολυνθῇ ἡ συνομιλία μας ἐμπιστεύσου σὲ μᾶς τὸ πραγματικόν σου ὄνομα.

Ὁ Γκαρισων ἐδάγκασε τὰ χείλη του. Τοῦ ἦτο πολὺ δυσάρεστον νὰ γνωρίζουν οἱ Ρόμπινσον τὴν ἀληθινήν του ἰδιότητα.

— Γιὰ τελευταίαν φορὰν σᾶς δηλώνω ὅτι δὲν σᾶς ἀναγνωρίζω τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνετε εἰς τὰς ὑποθέσεις μου καὶ σᾶς ἀπαγορεύω νὰ μοῦ κάνετε καὶ τὴν παραμικροτέραν ἐρώτησιν.

— Μὲ ἄλλους λόγους, ἀρνεῖσαι ν' ἀπαντήσῃς, εἶπε μὲ θυμὸν ὁ Ρόμπινσον. Αἴ λοιπόν! Ἐτεῖς γνωρίζομε πολὺ καλὰ ὅτι δὲν λέγεται Φλίαρφαξ... Τὸ πραγματικόν σου ὄνομα εἶνε Γκαρισων. Καθὼς βλέπεις, ἐξηκολούθησεν ἡ γέρων, εἴμεθα πολὺ καλὰ πληροφορημένοι γιὰ σένα, ἀγαπητέ μου κύριε. Σὲ κατασκοπεύσαμε καὶ ξεύρομε τώρα ποιὸς εἶσαι.. Πίστευσε ὅτι εἶναι μεγάλη ἀνοησία νὰ βάλῃς εἰς τὴν βαλίτζαν τὰ πιστοποιητικά σου, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ μάθῃ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ ἐπάγγελμά σου. Εἶνε μεγάλη ἀνοησία...

Τὸ εἰρωνικὸν ὕφος τοῦ γέρο-Ρόμπινσον καὶ τὸ σαρκαστικὸν χαμόγελον τοῦ Θεοδώρου, ὁ ὁποῖος ἤκουε τὴν συνομιλίαν, ἔκαμαν τὸν Τζέρολντ νὰ ἐξαφθῇ πάρα πολύ.

— Ὥστε, ἐφώναξε, μυστεύων τώρα ποιὸς ἦτο ὁ ἄγνωστος ὅστις ἐρεύνησε τὴν βαλίτζαν του, ὥστε δὲν ἐδιστάσατε νὰ κάμετε καὶ λωποδυσίαν. Αὐτὸ εἶνε πάρα πολύ, κύριε, Ρόμπινσον, καί..

Ὁ Γκαρισων δὲν ἐπρόφαβε νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν του. Ἡ πόρτα ἤνοιξεν ἀποτόμως καὶ λάμπουσα ἀπὸ ὡραιότητα ἐνεφανίσθη ἡ Δωροθέα.

— Σὺ ἐδῶ, Τζέρολντ, ἐφώναξε. Τί εὐχάριστος ἔκπληξις! Πότε ἔφθασες; Δὲν ἐγνώριζα κἀν ὅτι εὑρίσκεσο στὸ Λονδῖνον.

Ἔτρεξε μὲ ζωηρότητα πρὸς αὐτόν, καὶ μὲ τελεία φιλικότητα, τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν ἐφίλησε μὲ τρυφερότητα ἀφοσιωμένης πρώτου συζύγου.

— Βλέπεις ὅτι εἶναι πολὺ ἔκπληκτος, Δωροθέα, εἶπεν ὁ Γκαρισων, ταραγμένος. Δὲν εἶσαι σὺ ποὺ μοῦ ἔστειλες γράμμα;

— Τί ἐννοεῖς, Τζέρολντ; Ὄχι, δὲν σοῦ ἔστειλα γράμμα ἐγώ.

— Δὲν ὠφελεῖ σὲ τίποτε ἡ ἐξακολούθησις τῆς κωμῳδίας σας, ἐφώναξεν ὁ θεῖος Ρόμπινσον μὲ φωνὴν ἀπότομον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπροδίδετο ὅλον τὸ ἐναντίον τοῦ Γκαρισων μισός του. Ἐγὼ ἔστειλα γράμμα ἐξ ὀνόματός σου, Δωροθέα, εἰς τὸν δῆθεν σύζυγόν σου. Χθὲς βράδυ, ἕνα τηλεγράφημα ἐνὸς πράκτορος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ υἱός μου Θεόδωρος ἀνέθετε νὰ κατασκοπεύσῃ τὸν κύριον αὐτὸν—καὶ ἔδωσε τὸν Τζέρολντ—μᾶς ἐπληροφόρησε ὅτι δὲν ὠνομάζετε Φλίαρφαξ, ἀλλὰ Γκαρισων. Ἀπεφάσισα ἀμέσως νὰ διευκρινίσω τὸ ζήτημα καὶ γιὰ τοῦτο ἐχρησιμοποίησα ἕνα στρατήγημα γιὰ νὰ καλέσω ἐδῶ τὸν κ. Γκαρισων—καὶ ἐτόνισε τὴν λέξιν—καὶ νὰ ζητήσω ἀπὸ αὐτὸν ἐξηγήσεις. Γιὰ ποιὸν λόγον κρύβει τὸ πραγματικόν του ὄνομα; Σᾶς τὸ εἶπα καὶ ἄλλοτε—προσέθεσεν ὁ γέρων μόλις συγκρατουμένην λύσσαν, καὶ σᾶς τὸ ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν θέλω ἡ περιουσία τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ ἰδίως τὸ σπίτι εἰς τὸ ὁποῖον καθήμεθα νὰ περιέλθουν εἰς ἕνα ξένον.

(Ἀκολουθεῖ)

Paramount Pictures — Famous Players-Lasky Corp.
ΦΑΜΟΥΣ ΠΛΑΓΙΕΡ ΛΑΣΚΥ
Ἀντιπρ. διὰ τὴν Ἑλλάδα
ΣΙΝΕ ΟΡΙΑΝ
Ἐδουάρδου Λῶ 7

FIRST NATIONAL PICTURES
ΦΕΡΣΤ ΝΑΤΙΟΝΑΛ
Ἀποκλειστικοὶ Διανομεῖς
ΑΜΟΛΟΧΙΤΗΣ - ΒΟΤΣΑΡΙΔΗΣ
Εὐμολίδος 14

Ἀντιπρ. διὰ τὴν Ἑλλάδα
Ι. Μ. ΚΟΤΡΟΤΝΙΩΤΗΣ
Πλατ. Ἀγ. Γεωργίου 6α
Ἀθῆναι

TIFFANY STAHL
Ἀποκλειστ. Ἀγοραστὴς
διὰ τὴν Ἑλλάδα
Κ. ΦΡΑΓΚΕΤΗΣ
Χαλκοκονδύλη 39α
ΑΘΗΝΑΙ

F. B. O.
Ἀποκλειστ. Ἀγοραστὴς
διὰ τὴν Ἑλλάδα
ΔΗΜ. ΚΑΡΡΑΣ
Πατησίων 12
ΑΘΗΝΑΙ

Κ. ΣΟΥΛΙΔΗΣ
Κινηματογραφικαὶ Ταινίαι
Πανεπιστημίου 36
ΑΘΗΝΑΙ

Α. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
Κινηματογραφικαὶ Ταινίαι
Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 9
ΑΘΗΝΑΙ

UNIVERSAL
Pictures Corporation
Ἀποκλειστ. Ἀγοραστὴς
διὰ τὴν Ἑλλάδα
Ι. ΜΑΡΓΟΥΛΗΣ
Κάνιγγος 6 — ΑΘΗΝΑΙ

ΑΖΑΞ-ΦΙΛΜ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ
Διευθυντὴς-Ρεζιζὲρ
Α. ΜΑΔΡΑ
Ὁδὸς Λέσβου 32
ΑΘΗΝΑΙ

GAUMONT
Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα
Τ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ
Ἰουλιανοῦ 27α
ΑΘΗΝΑΙ

Γ. ΠΑΠΑΣΤΟΦΑΣ
Κινηματογραφικαὶ Ταινίαι
Ὁδ. Γ. Σεπτεμβρίου 286
ΑΘΗΝΑΙ

ΗΣΤΕΡΝ ΦΙΛΜ
Κινηματογραφικαὶ Ἐπιχειρήσεις
Διευθυντὴς Ε. ΚΡΑΙΜΕΡ
Πανεπιστημίου 36
ΑΘΗΝΑΙ

ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Κινηματογραφικαὶ Ἐπιχειρήσεις
Κινηματογραφικὰ Ἐργαστήρια
Χαλκοκονδύλη 39α
ΑΘΗΝΑΙ

Χῶρος πρὸς διάθεσιν

Χῶρος πρὸς διάθεσιν

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ ΝΟΒΑΚ
Κινηματογραφικὰ Ἐργαστήρια
Πλαπούτα 44
ΑΘΗΝΑΙ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ
Τὸ ἀριστοκρατικότερον συνοικιακὸν Κινηματοθέατρον
Ὁδὸς Κορόλου
ΑΘΗΝΑΙ

ARS GRATIA ARTIS
METRO GOLDWYN MAYER PICTURES
ΜΕΤΡΟ-ΓΚΟΛΝΤΟΥΙΝ-ΜΑΓΙΕΡ
13 Ὁδὸς Θεμιστοκλέους 13
ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΑΜΟΣ ΣΤΑΜΕΛΟΣ
Κινηματογραφικαὶ Ταινίαι
Χαρ. Τρικούπη 5
Γραμματοθυρίς 56
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ι. ΚΑΡΡΑ

12 ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ **ΑΘΗΝΑΙ** ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 52-47

Τὸ μόνον γραφεῖον τὸ ὁποῖον προσφέρει μόνον ΝΕΑ ΕΡΙΑ τελευταίας παραγωγῆς

F. B. O. Pictures G. m. b. h.

Ταινίαι ποὺ ἐξασφαλίζουν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν καὶ ἐμπορικότητα.

Παρισινὲς νύχτες
Σαλλὺ τῶν σκανδάλων
Ταρζὰν ὁ βασιλεὺς τῆς Ζούγκλας
Ἱστορία ἑνὸς πειρατοῦ
Σαγγάγιεδ ἢ Ἡ τιμὴ συγγνώμης
Τρομεραὶ νύκται τῆς Ἀριζόνας
Ντὸν Μιὲ
Ἔκθεσις κατὰ τοῦ τραίνου 8
Τὰ θύματα τοῦ καθήκοντος
Μέγα κυνήγιον τοῦ γορίλλα
Σὰν Ἀστραπὴ
Στὰ ὅπλα
Πύρινες γροθιὲς
Ράντζερ ὁ σωτὴρ
Ὁ πειρατὴς τῆς ἐρήμου
Σλένκσωτ—Κῆδ
Σημεῖα ἀνδρείας
Μικὲ Γκρόγκαν
Ὁ τρόμος τοῦ μπὶρ Χ.
Τὰ ἴχνη τοῦ χρυσοῦ
Ἀτσαλένια θηρία
Ἡ Θυσία
Λεινὸς καβαλλάρης
Ἀνατροφὴ γιγάντων
Ἡ κοιλὰς τοῦ θανάτου
Μπόμπλε
Συκλὸν Μπλὶς

20 Δράματα—15 Ἐπεισοδιακὰ ἔργα—40 Κωμωδίαι

ΕΦΘΑΣΕ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ

Ἡ πρώτη ἀπὸ τὰς περιφήμους μηχανὰς προβολῆς συστήματος.

MECHAU

Ποῦ ἀνεστάτωσαν τὸν κινηματογραφικὸν κόσμον, διότι προβάλλουν ταινίας μὲ στερεοσκοπικὴν ἐμφάνισιν.

ΑΝΕΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΑΜΠΟΥΡ ΚΑΙ ΟΠΤΥΡΑΤΕΡ

Ἀπόλυτος σταθερότης προβολῆς καὶ εἰς τὴν μεγίστην ταχύτητα τῶν 60 εἰκόνων κατὰ δευτερόλεπτον. Λειτουργία ἐντελῶς ἀθόρυβος. Ἀσφάλεια ΑΠΟΛΥΤΟΣ κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς. Αὐτόματος λίπανσις. Αὐτόματος λειτουργία. Αὐτόματος φωτισμός.

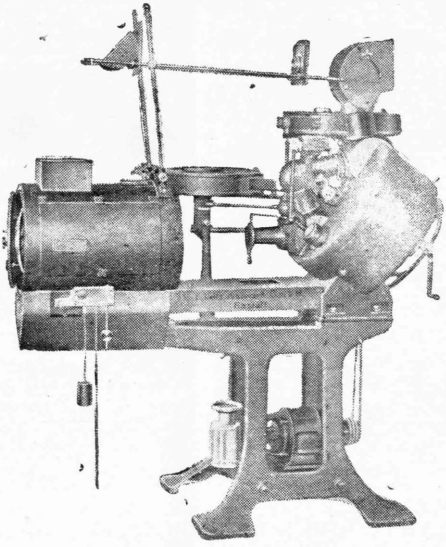

Οὐδεμία φθορὰ ἐξαρτημάτων. Εὐκολία χρήσεως προσιτὴ καὶ εἰς παιδιά. Τὸ τρεμούλιασμα τῆς ταινίας κατὰ τὴν προβολὴν λείπει παντελῶς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐλαχίστην ταχύτητα. Εἶνε ὁ τύπος τῆς μηχανῆς ποὺ χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν προβολὴν τῶν ὁμιλουσῶν ταινιῶν.

Πᾶς ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὴν λειτουργοῦσαν μηχανὴν εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ»

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΝ

ΚΥΡΟ - ΦΙΛΜ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-Μέγαρον Δρακούλη 12, Γωνία Βενιζέλου καὶ Μητροπόλεως Τηλ. 12-76.